

Druhá Mojžíšova

¹ Tato jsou pak jména synů Izraelských, kteříž vešli do Egypta s Jákobem; každý s čeledí svou přišel: ² Ruben, Simeon, Lévi a Juda; ³ Izachar, Zabulon a Beniamin; ⁴ Dan a Neftalím, Gád a Asser. ⁵ A bylo všech osob poslých z bedr Jákobových sedmdesáte duší; Jozef pak byl v Egyptě. ⁶ I umřel Jozef a všickni bratří jeho, a všecken ten rod. ⁷ Synové pak Izraelští rozmnožili se a rodili se v hojnosti; a rozhojňovali se, i zsilili se náramně velmi, a naplněna jest jimi země. ⁸ V tom povstal král nový v Egyptě, kterýž neznal Jozefa. ⁹ Ten řekl lidu svému: Aj, lid synů Izraelských jest mnohý a silnější nad nás. ¹⁰ Nuže, opatrně sobě počínejme před ním, aby se nerozmohl; a když by přišla válka, aby se nepřipojil i on k nepřítelům našim, a nebojoval proti nám, a nevyšel z země. ¹¹ Protož ustanovili nad ním úředníky, kteříž by plat vybírali, aby je trápili břemeny svými. I vystavěl lid Izraelský Faraonovi města skladů, Fiton a Ramesses. ¹² Ale čím více trápili jej, tím více rostl a tím se více rozmáhal. I vzali sobě syny Izraelské v ošklivost. ¹³ A tak podrobovali Egyptští syny Izraelské v službu těžkou. ¹⁴ A k hořkosti přivodili život jejich robotami těžkými, v hlině a cihlách a ve všelijakém díle na poli, mimo všelikou potřebu svou, k níž práce jejich užívali nenáležitě a bez lítosti. ¹⁵ I poručil král Egyptský babám Hebrejským, z nichž jedna sloula Sefora a druhá Fua, ¹⁶ A řekl: Když budete pomáhati ženám Hebrejským při porodu, a uzříte, že již rodí, byl-li by syn, zabíte ho, pakli dcera, tedy ať jest živa. ¹⁷ Bály se pak ty baby Boha, a nečinily tak, jakž jim poručil král Egyptský, ale živých nechávaly pacholíků. ¹⁸ Povolav tedy bab král Egyptský,

mluvil jim: Proč jste to učinily, že jste živé zachovaly pacholíky? ¹⁹ I odpověděly baby Faraonovi: Nejsou ženy Hebrejské jako ženy Egyptské; nebo ony jsou silnějšího přirození. Dříve než přijde k nim baba, ony porodí. ²⁰ I učinil dobře Bůh těm babám. A rozmnožen jest lid, a zsilili se velmi. ²¹ Stalo se pak proto, že se bály baby ty Boha, vzdělal jim domy. ²² I přikázal Farao všemu lidu svému, řka: Každého syna, kterýž se narodí, do řeky uvrzte; každé pak dcery nechte živé.

2

¹ Odšed pak muž jeden z domu Léví, vzal dceru z pokolení Léví. ² I počala žena ta, a porodila syna; a viduci, že jest krásný, kryla ho za tři měsíce. ³ A když ho nemohla déle tajiti, vzala mu ošitku z sítí, a omazala ji klím a smolou; a vložila do ní to dítě, a vyložila do rákosí u břehu řeky. ⁴ A postavila sestru jeho zdaleka, aby zvěděla, co se s ním dítí bude. ⁵ A v tom sešla dcera Faraonova, aby se myla v řece; a děvečky její procházely se po břehu řeky. A uzřevši ošitku mezi rákosím, poslala děvečku svou, a vzala ji. ⁶ A když otevřela, uzřela dítě; a aj, plakalo pacholátko. A slitovavši se nad ním, řekla: Z dětí Hebrejských jest toto. ⁷ I řekla sestra jeho k dceři Faraonově: Mám-li jíti a zavolati tobě chůvy z žen Hebrejských, kteráž by odchovala tobě dítě? ⁸ Odpověděla dcera Faraonova: Jdi. Tedy šla děvečka a zavolala matky toho dítěte. ⁹ I řekla jí dcera Faraonova: Vezmi toto dítě, a odchovej mi je; a jáť dám mzdu tvou. I vzala žena dítě, a chovala je. ¹⁰ A když odrostlo pachole, dovedla je k dceři Faraonově, kteráž jej měla za syna; a nazvala jméno jeho Mojžíš, řkuci: Nebo jsem ho z vody vytáhla. ¹¹ I stalo se ve dnech těch, když vyrostl Mojžíš, že vyšel k bratřím svým, a hleděl na trápení jejich. Uzřel také muže Egyptského, an tepe

muže Hebrejského, jednoho z bratří jeho. A sem i tam se ohlédnal, vida, že žádného tu není, zabil Egyptského, a zahrabal jej v písku. ¹² Vyšel potom druhého dne, a aj, dva muži Hebrejští vadili se. I řekl tomu, kterýž křivdu činil: Proč tepeš bližního svého? ¹³ Kterýžto odpověděl: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcí nad námi? Zdali zabiti mne myslíš, jako jsi zabil Egyptského? Protož ulekl se Mojžíš a řekl: Jistě známá jest ta věc. ¹⁴ A uslyšav Faraon tu věc, hledal zabiti Mojžíše. Ale Mojžíš utekl od tváři Faraonovy, a bydlil v zemi Madianské; i usadil se podlé studnice. ¹⁵ Kníže pak Madianské mělo sedm dcer. Kteréžto přišedše, vážily vodu, a nalívaly do koryt, aby napájely dobytek otce svého. ¹⁶ I přišli pastýři, a odehnali je. Tedy Mojžíš vstav, pomohl jim a napojil dobytek jejich. ¹⁷ A když se navrátily k Raguelovi, otci svému, řekl on: Jakž jste to dnes tak brzo přišly? ¹⁸ Odpověděly: Muž Egyptský vysvobodil nás z ruky pastýřů; ano také ochotně navázil nám vody, a napojil dobytek. ¹⁹ I řekl dcerám svým: Kdež pak jest? Pročež jste pustily muže toho? Povolejte ho, ať pojí chleba. ²⁰ A svolil Mojžíš k tomu, aby bydlil s mužem tím. Kterýžto dal Zeforu, dceru svou, Mojžíšovi. ²¹ I porodila syna, a nazval jméno jeho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí. ²² Stalo se pak po mnohých časích, že umřel král Egyptský; a synové Izraelští úpěli pro roboty, a křičeli. I vstoupil k Bohu křik jejich pro roboty. ²³ A uslyšel Bůh naříkání jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu svou s Abrahamem, Izákem a Jákobem. ²⁴ I vzhlédl Bůh na syny Izraelské, a poznal Bůh.

3

¹ Mojžíš pak pásal dobytek Jetry tchána svého, kněze Madianského, a hnav stádo po poušti, přišel až k hoře Boží

Oréb. ² Tedy ukázal se mu anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, keř hořel ohněm, a však neshořel. ³ Protož řekl Mojžíš: Půjdu nyní, a spatřím vidění toto veliké, proč neshoří keř. ⁴ Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, zavolal naň Bůh z prostředku kře, a řekl: Mojžíši, Mojžíši! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem. ⁵ I řekl: Nepřistupuj sem, szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest. ⁶ A řekl: Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zakryl Mojžíš tvář svou, (nebo se bál), aby nepatřil na Boha. ⁷ Jemužto řekl Hospodin: Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého, kterýž jest v Egyptě; a křik jejich pro přísnost úředníků jeho slyšel jsem; nebo znám bolesti jeho. ⁸ Protož jsem sstoupil, abych vysvobodil jej z ruky Egyptských, a vyvedl jej z země té do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a strdí, na místa Kananejského a Hetejského, a Amorejského a Ferezejského, a Hevejského a Jebuzejského. ⁹ Nebo nyní, aj, křik synů Izraelských přišel ke mně; viděl jsem také i ssoužení, jímž je ssuzují Egyptští. ¹⁰ Protož, nyní pod' a pošli tě k Faraonovi; a vyvedeš lid můj, syny Izraelské z Egypta. ¹¹ I řekl Mojžíš Bohu: Kdo jsem já, abych šel k Faraonovi, a abych vyvedl syny Izraelské z Egypta? ¹² I odpověděl: Však budu s tebou; a toto budeš mítí znamení, že jsem já tě poslal: Když vyvedeš lid ten z Egypta, sloužití budete Bohu na hoře této. ¹³ I řekl Mojžíš Bohu: Aj, já půjdu k synům Izraelským a díím jim: Bůh otců vašich poslal mne k vám. Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím? ¹⁴ I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto díš synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám. ¹⁵ Řekl ještě Bůh Mojžíšovi: Takto díš synům Izraelským: Hospodin, Bůh otců vašich, Bůh Abrahamův, Bůh

Izákův, a Bůh Jákobův poslal mne k vám; toť jest jméno mé na věčnost, a tať jest památka má po všechny věky. ¹⁶ Jdi, a shromáždě starší Izraelské, mluv jim: Hospodin Bůh otců vašich ukázal mi se, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův, řka: Rozpomínaje, rozpomenul jsem se na vás, a na to, co se vám dalo v Egyptě. ¹⁷ Protož jsem řekl: Vyvedu vás z trápení Egyptského do země Kananejského, a Hetejského, a Amorejského, a Ferezejského, a Hevejského, a Jebuzejského, do země oplývající mlékem a strdí. ¹⁸ I poslechnou hlasu tvého. Půjdeš pak ty a starší Izraelští k králi Egyptskému, a díte jemu: Hospodin Bůh Hebrejský potkal se s námi; protož nyní, nechť medle jdeme cestou tří dnů na poušť, abychom obětovali Hospodinu Bohu našemu. ¹⁹ Ale já vím, žeť vám nedopustí král Egyptský jíti; leč v ruce silné. ²⁰ Protož vztáhnu ruku svou, a bítí budu Egypt divnými věcmi svými, kteréž činiti budu u prostřed něho; a potom propustí vás. ²¹ A dám milost lidu tomuto před očima Egyptských. I stane se, že když půjdete, neodejdete prázdní. ²² Ale vypůjčí žena od sousedy své, a od hospodyně domu svého klínůtů stříbrných, a klínůtů zlatých a roucha; i vložíte to na syny a na dcery své, a tak obloupíte Egypt.

4

¹ Odpověděl pak Mojžíš, a řekl: Aj, neuvěří mi, ani uposlechnou hlasu mého; nebo řeknou: Neukázalť se tobě Hospodin. ² Tedy řekl jemu Hospodin: Co jest to v ruce tvé? Odpověděl: Hůl. ³ I řekl: Vrz ji na zem. I povrhl ji na zem, a obrácena jest v hada; a utíkal Mojžíš před ním. ⁴ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou, a chyť ho za ocas. Kterýžto vztáh ruku svou, chytil jej, a obrácen jest v hůl v rukou jeho. ⁵ Aby věřili, že se ukázal tobě Hospodin, Bůh otců jejich, Bůh Abrahamův, Bůh

Izákův a Bůh Jákobův. ⁶ Potom zase řekl jemu Hospodin: Vlož nyní ruku svou za ňadra svá. I vložil ruku svou za ňadra svá; a vyňal ji, a aj, ruka jeho byla malomocná, bílá jako sníh. ⁷ Řekl opět: Vlož ruku svou zase v ňadra svá. Kterýž vložil ruku svou zase v ňadra svá; a vyňal ji z ňader svých, a aj, učiněna jest zase jako jiné tělo jeho. ⁸ I budeť, jestliže neuvěří tobě, a neposlechnou hlasu a znamení prvního, uvěří hlasu a znamení druhému. ⁹ A pakli neuvěří ani těm dvěma znamením, a neuposlechnou hlasu tvého, tedy nabereš vody z řeky, a vyliješ ji na zem; a promění se vody, kteréž vezmeš z řeky, a obrátí se v krev na zemi. ¹⁰ I řekl Mojžíš Hospodinu: Prosím, Pane, nejsem muž výmluvný, aniž prvé, ani jakž jsi mluvil s služebníkem svým; nebo zpozdlých úst a neohbitého jazyku jsem. ¹¹ Jemuž odpověděl Hospodin: Kdo dal ústa člověku? Aneb kdo může učiniti němému, neb hluchého, vidoucího, neb slepého? Zdali ne já Hospodin? ¹² Nyní tedy jdi, a já budu v ústech tvých, a naučím tě, co bys mluvití měl. ¹³ I řekl: Slyš mne, Pane, pošli, prosím, toho, kteréhož poslati máš. ¹⁴ A rozhněvav se velmi Hospodin na Mojžíše, řekl: Zdaliž nemáš Arona bratra svého z pokolení Léví? Vím, že on výmluvný jest; ano aj, sám vyjde v cestu tobě, a vida tebe, radovati se bude v srdci svém. ¹⁵ Ty mluvití budeš k němu, a vložíš slova v ústa jeho; a já budu v ústech tvých a v ústech jeho, a naučím vás, co byste měli činiti. ¹⁶ A on mluvití bude za tebe k lidu; a bude tobě on za ústa, a ty budeš jemu za Boha. ¹⁷ Hůl pak tuto vezmeš v ruku svou, kterouž činiti budeš ta znamení. ¹⁸ Tedy odšed Mojžíš, navrátil se k Jetrovi tchánu svému, a řekl jemu: Nechť jdu nyní, a navrátím se k bratrům svým, kteříž jsou v Egyptě, a pohledím, jsou-li ještě živi. I řekl Jetro Mojžíšovi: Jdi v pokoji. ¹⁹ Nebo řekl byl Hospodin Mojžíšovi v zemi Madianské: Jdi, navrať se do Egypta;

nebo zemřeli jsou všickni muži, kteříž hledali bezživotí tvého. ²⁰ A vzav Mojžíš ženu svou, a syny své, vsadil je na osla, aby se navrátil do země Egyptské; vzal také Mojžíš hůl Boží v ruku svou. ²¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Když půjdeš a navrátíš se do Egypta, hled, abys všechny zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé, činil před Faraonem. Jáť pak zatvrdím srdce jeho, aby nepropustil lidu. ²² Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorozený můj jest Izrael. ²³ I řekl jsem tobě: Propušť syna mého, ať slouží mi; a nechtěl jsi ho propustiti. Aj, já zabiji syna tvého, prvorozeného tvého. ²⁴ I stalo se, když byl Mojžíš na cestě v hospodě, že se obořil na něj Hospodin, a hledal ho usmrtiti. ²⁵ Tedy vzala Zefora nůž ostrý, a obřezala neobřízku syna svého, kteroužto vrhla k nohám jeho, řkuci: Zajisté ženich krví jsi mi. ²⁶ I nechal ho. Ona pak nazvala ho tehďáz ženichem krví pro obřezání. ²⁷ Řekl také Hospodin Aronovi: Jdi vstříc Mojžíšovi na poušť. I šel a potkal se s ním na hoře Boží, a políbil ho. ²⁸ A vypravoval Mojžíš Aronovi všechna slova Hospodinova, kterýž ho poslal, i o všech znameních, kteráž přikázal jemu. ²⁹ Tedy šel Mojžíš s Aronem, a shromáždili všechny starší synů Izraelských. ³⁰ I mluvil Aron všechna slova, kteráž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a činil znamení před očima lidu. ³¹ A uvěřil lid, když uslyšeli, že navštívil Hospodin syny Izraelské, a že viděl ssoužení jejich. A sklonivše se, poklonu učinili.

5

¹ Potom pak přišli Mojžíš s Aronem, a řekli Faraonovi: Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Propušť lid můj, ať mi slaví svátky na poušti. ² Odpověděl Farao: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele? Hospodina neznám, Izraele také nepropustím. ³ I řekli:

Bůh Hebrejský potkal se s námi. Nechť medle jdeme cestou tří dní na poušť, a obětuje Hospodinu Bohu našemu, aby nedopustil na nás moru neb meče. ⁴ I řekl jim král Egyptský: Proč ty Mojžíši a Arone, odtrhujete lid od prací jejich? Jděte k robotám svým. ⁵ Řekl také Farao: Hle, již nyní mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich. ⁶ I přikázal Farao v ten den úředníkům nad lidem a šafářům jeho, řka: ⁷ Nedávejte již více slámy lidu k dělání cihel jako prvé; nechať jdou sami a sbírají sobě slámu. ⁸ Však touž summu cihel, kterouž udělávali prvé, uložte na ně, nic neujímejte z ní; neboť zahálejí, a protož volají, řkouce: Poďme, obětuje Bohu našemu. ⁹ Nechť se přitíží robot mužům těm; a nechť pracují v nich, aby se neohlédali na slova lživá. ¹⁰ Vyšedše tedy úředníci nad lidem a šafáři jeho, mluvili k lidu, řkouce: Takto praví Farao: Já nebudu vám dávati slámy. ¹¹ Sami jděte, berťe sobě slámu, kdekoli naleznete; ale nic nebude ujato díla vašeho. ¹² I rozběhl se lid po vši zemi Egyptské, aby trhal strniště místo slámy. ¹³ A úředníci nutili je, řkouce: Vyplňte díla svá, úkol denní v den jeho, jako když sláma byla. ¹⁴ I biti jsou šafáři synů Izraelských, kteréž ustanovili nad nimi úředníci Faraonovi, a mluveno k nim: Proč jste nevyplnili úkolu svého v díle cihel, jako prvé, ani včera ani dnes? ¹⁵ I přišli šafáři synů Izraelských, a volali k Faraonovi, řkouce: Proč tak děláš služebníkům svým? ¹⁶ Slámy se nedává služebníkům tvým, a říkají nám: Dělejte cihly; a hle, služebníci tvoji biti bývají, a hřeší lid tvůj. ¹⁷ I řekl: Zahálíte, zahálíte, a protož mluvíte: Poďme, obětuje Hospodinu. ¹⁸ Protož nyní jděte, dělejte; slámy se vám dávati nebude, ale vy summu cihel vyplňujte. ¹⁹ Vidouce šafáři synů Izraelských, že zle s nimi, poněvadž řečeno: Neujmete počtu cihel vašich z úkolu denního v den jeho, ²⁰ Potkali se s Mojžíšem a

Aronem, kteříž stáli, aby jim vstříc vyšli, když by se vraceli od Faraona. ²¹ A mluvili jim: Pohleďž Hospodin na vás, a sud'; nebo zošklivili jste nás před Faraonem a služebníky jeho, a dali jste meč v ruku jejich, aby nás zamordovali.

²² I navrátil se Mojžíš k Hospodinu a řekl: Pane, proč jsi tyto zlé věci uvedl na lid tento? Proč jsi mne sem poslal?

²³ Nebo od té chvíle, jakž jsem všel k Faraonovi, abych mluvil jménem tvým, hůře nakládá s lidem tímto, a ty jsi vždy nevysvobodil lidu svého.

6

¹ Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Nyní uzříš, co učiním Faraonovi; nebo v ruce silné propustí je, a v ruce mocné vyžene je z země své. ² Mluvil ještě Bůh k Mojžíšovi a řekl jemu: Já jsem Hospodin. ³ Ukázalť jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem Bůh silný všemohoucí; ale v jménu mém, Hospodin, nejsem poznán od nich. ⁴ K tomu utvrdil jsem smlouvu svou s nimi, že jim dám zemi Kananejskou, zemi putování jejich, v níž pohostinu byli. ⁵ Nad to, já slyšel jsem křik synů Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomenul jsem se na smlouvu svou. ⁶ Protož pověz synům Izraelským: Já jsem Hospodin, a vyvedu vás z robot Egyptských, a vytrhnu vás z služby jejich, a vysvobodím vás v ruce vztažené a skrze soudy veliké. ⁷ A vezmu vás sobě za lid, a budu vám za Boha; a zvíte, že jsem Hospodin Bůh váš, vysvobozující vás z robot Egyptských. ⁸ Uvedu vás také do země, o níž jsem, zdvihna ruku svou, přísáhl, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi; a dám ji vám v dědictví; Já Hospodin. ⁹ I mluvil tak Mojžíš synům Izraelským; ale neslyšeli Mojžíše pro úzkost ducha a službu přetěžkou. ¹⁰ Protož mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka: ¹¹ Vejdi, mluv Faraonovi králi Egyptskému, ať propustí syny Izraelské z

země své. ¹² I mluvil Mojžíš před Hospodinem, řka: Hle, synové Izraelští neposlechli mne, kterakž tedy poslechně mne Farao, a já jsem zpozdilý v řeči? ¹³ I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, a přikázání dal jim k synům Izraelským a k Faraonovi králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z země Egyptské. ¹⁴ Tito jsou přední v čeledech otců svých. Synové Rubenovi, prvorozeného Izraelova: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. Ty jsou čeledi Rubenovy. ¹⁵ Synové pak Simeonovi: Jamuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn Kananejské. Ty jsou čeledi Simeonovy. ¹⁶ A tato jsou jména synů Lévi v rodech jejich: Gerson, Kahat a Merari. Let pak života Lévi bylo sto třidceti a sedm let. ¹⁷ Synové Gerson: Lebni a Semei po čeledech svých. ¹⁸ A synové Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel. Let pak života Kahat bylo sto třidceti a tři léta. ¹⁹ A synové Merari: Moholi a Musi. Ty jsou čeledi Lévi v rodech svých. ²⁰ Pojal pak Amram ženu Jochebed, tetu svou, sobě za manželku, kterážto porodila mu Arona a Mojžíše. A let života Amramova bylo sto třidceti a sedm let. ²¹ Synové také Izarov: Chore, Nefega Zechri. ²² A synové Uzielovi: Mizael, Elzafan a Sethri. ²³ Pojal pak Aron Alžbětu, dceru Aminadabovu, sestru Názonovu, sobě za manželku; kterážto porodila jemu Nádaba, Abiu, Eleazara a Itamara. ²⁴ Synové pak Chore: Asser, Elkana a Abiazaf. Ty jsou čeledi Choritských. ²⁵ Eleazar pak syn Aronův vzal jednu ze dcer Putielových sobě za manželku; kteráž mu porodila Fínsa. Ti jsou přední z otců Levítských po čeledech svých. ²⁶ To jest ten Aron a Mojžíš, jimž řekl Hospodin: Vyved'te syny Izraelské z země Egyptské po houfích jejich. ²⁷ Tito jsou, kteříž mluvili Faraonovi, králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z Egypta; toť jest ten Mojžíš a Aron. ²⁸ Stalo se pak, když mluvil Hospodin k Mojžíšovi v zemi Egyptské, ²⁹ že mu řekl takto: Já Hospodin; mluv k

Faraonovi, králi Egyptskému, všechno, což já mluvím tobě.
³⁰ A řekl Mojžíš před Hospodinem: Aj, já jsem zpozdlý v řeči, kterakž tedy poslouchati mne bude Farao?

7

¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, ustanovil jsem tě za Boha Faraonovi; Aron pak bratr tvůj bude prorokem tvým.
² Ty mluviti budeš všechno, což tobě přikáží; Aron pak bratr tvůj mluviti bude k Faraonovi, aby propustil syny Izraelské z země své. ³ Ale jáť zatvrdím srdce Faraonovo, a množiti budu znamení svá a zázraky své v zemi Egyptské.
⁴ Aniž poslechne vás Farao. I vzložím ruku svou na Egypt, a vyvedu vojska svá, lid svůj, syny Izraelské, z země Egyptské skrze soudy veliké. ⁵ I zvědíť Egyptští, že já jsem Hospodin, když vztáhnou ruku svou na Egypt; a vyvedu syny Izraelské z prostředku jich. ⁶ Tedy učinil Mojžíš a Aron tak; jakž přikázal jim Hospodin, tak učinili. ⁷ A byl Mojžíš v osmdesáti, Aron pak v osmdesáti a třech letech, když mluvili s Faraonem. ⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi takto: ⁹ Když mluviti k vám bude Farao, řka: Ukažte od sebe zázrak, tedy díš Aronovi: Vezmi hůl svou, a povrz před Faraonem, i obrátí se v hada. ¹⁰ Tedy všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a učinili tak, jakž přikázal Hospodin; a povrhl Aron hůl svou před Faraonem i před služebníky jeho, a obrácena jest v hada. ¹¹ Povolal pak také Farao mudrců a čarodějníků; a učinili i ti čarodějníci Egyptští skrze čáry své tolikéž. ¹² Nebo povrhl každý z nich hůl svou, a obráceny jsou v hady; ale požřela hůl Aronova hole jejich. ¹³ I posílilo se srdce Faraonovo, a neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin. ¹⁴ Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Obtížilo se srdce Faraonovo; nechce propustiti lidu toho. ¹⁵ Jdi k Faraonovi ráno, aj, půjde ven k vodě, a stůj naproti němu při břehu řeky;

a hůl, kteráž obrácena byla v hada, vezmeš do ruky své. ¹⁶ A díš mu: Hospodin Bůh Hebrejský poslal mne k tobě, aťbych řekl: Propuště lid můj, aby sloužili mi na poušti; a aj, neuposlechl až dosavad. ¹⁷ Protož takto praví Hospodin: Po tomto poznáš, že já jsem Hospodin: Aj, já udeřím holí, kteráž jest v ruce mé, na vody, kteréž jsou v řece, a obráceny budou v krev. ¹⁸ A ryby, kteréž jsou v řece, pomrou; i nasmradí se řeka, a ustávati budou Egyptští, hledající vody, kterouž by pili z řeky. ¹⁹ Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vezmi hůl svou, a vztáhni ruku svou na vody Egyptské, na řeky jejich, na potoky jejich, i na jezera jejich, a na všechna shromáždění vod jejich, aby se obrátily v krev; i bude krev po vši zemi Egyptské, tak v nádobách dřevěných, jako kamenných. ²⁰ Tedy učinili tak Mojžíš a Aron, jakž byl přikázal Hospodin; a zdvihna hůl, udeřil v vodu, kteráž byla v řece, před očima Faraonovými a před očima služebníků jeho; i obráceny jsou všechny vody, kteréž byly v řece, v krev. ²¹ Ryby pak, kteréž byly v řece, pomřely, a nasmrádila se řeka, tak že nemohli Egyptští pít vody z řeky; a byla krev po vši zemi Egyptské. ²² To též učinili i čarodějníci Egyptští skrze čáry své. I zsililo se srdce Faraonovo, aby neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin. ²³ A odvrátiv se Farao, přišel do domu svého; a ani k tomu nepřiložil srdce svého. ²⁴ Kopali pak všickni Egyptští vůkol řeky, hledající vody ku pití; nebo nemohli pít vody z řeky. ²⁵ A vyplnilo se dní sedm, jakž ranil Hospodin řeku.

8

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi a rci jemu: Takto praví Hospodin: Propuště lid můj, ať mi slouží. ² Pakli nebudeš chtít propustiti, aj, já raním všechny krajiny tvé žabami. ³ A vydá řeka množství žab,

kteréž vystoupí a polezou do domu tvého a do pokoje, v němž líháš, a na ložce tvé, a do domů služebníků tvých i lidu tvého, a do pecí tvých a do těsta tvého. ⁴ I na tebe a na lid tvůj, i na všechny služebníky tvé polezou žáby. ⁵ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vztáhni ruku svou s holí svou na řeky, na potoky a na jezera, a vyved' žáby na zemi Egyptskou. ⁶ I vztáhl Aron ruku svou na vody Egyptské; a vystoupily žáby a přikryly zemi Egyptskou. ⁷ A učinili tolikéž čarodějníci skrze své čáry; a udělali, že vyšly žáby na zemi Egyptskou. ⁸ Tedy Faraο povolav Mojžíše a Arona, řekl: Modlte se Hospodinu, ať odejme žáby ode mne a od lidu mého; a propustím ten lid, aby obětovali Hospodinu. ⁹ I řekl Mojžíš Faraonovi: Poctím tě tím, a pověz, kdy bych se měl modliti za tě a za služebníky tvé, a za lid tvůj, aby vyplněny byly žáby od tebe, i z domů tvých; toliko v řece zůstanou. ¹⁰ Kterýžto odpověděl: Zítřa. A Mojžíš řekl: Podlé slova tvého nechť jest, abys věděl, že žádného takového není, jako Hospodin Bůh náš. ¹¹ I odejdou žáby od tebe a od domů tvých, i od služebníků tvých a od lidu tvého; toliko v řece zůstanou. ¹² Tedy vyšel Mojžíš s Aronem od Faraona. I volal Mojžíš k Hospodinu, aby odjaty byly žáby, kteréž byl dopustil na Faraona. ¹³ I učinil Hospodin podle slova Mojžíšova; a vymřely žáby z domů, ze vsí i z polí. ¹⁴ I shrnuli je na hromady; a nasmradila se země. ¹⁵ Vida pak Faraο, že by dáno bylo oddechnutí, více zatvrdil se v srdci svém, a neuposlechl jich, jakož byl mluvil Hospodin. ¹⁶ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci k Aronovi: Vztáhni hůl svou, a udeř v prach země, aby obrátil se v stěnice na vší zemi Egyptské. ¹⁷ Kteríž učinili tak. Nebo vztáhl Aron ruku svou s holí svou, a udeřil prach země. I byly stěnice na lidech i hovadech; všecken prach země obrátil se v stěnice ve vší zemi Egyptské. ¹⁸ Dělali také tak čarodějníci skrze

čáry své, aby vyvedli stěnice, ale nemohli. A byly stěnice na lidech i hovadech. ¹⁹ Tedy řekli čarodějníci Faraonovi: Prst Boží toto jest. A posílilo se srdce Faraonovo, aniž poslechl jich, jakož mluvil Hospodin. ²⁰ Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Vstaň ráno a stůj před Faraonem. Hle vyjde k vodě, a díš k němu: Takto praví Hospodin: Propuště lid můj, ať mi slouží. ²¹ Pakli nepropuštíš lidu mého, hle, já pošlu na tě a na služebníky tvé, a na lid tvůj, a na domy tvé směsici všelikých škodlivých žízal; a naplnění budou domové Egyptští těmi žízalami, nad to i země ta, na níž oni jsou. ²² A oddělím v ten den zemi Gesen, v níž lid můj zůstává, aby tam nebylo směsice té; abys věděl, že jsem já Hospodin u prostřed země. ²³ A vysvobozením rozděl učiním mezi lidem svým a lidem tvým. Zítra bude znamení toto. ²⁴ I učinil Hospodin tak. Nebo přišla těžká směsice škodlivých žízal na dům Faraonův, a do domů služebníků jeho i na všecku zemi Egyptskou; a nakazila se země od té směsice. ²⁵ Povolal pak Farao Mojžíše a Arona, a řekl: Jděte, oběťujte Bohu svému tu v zemi. ²⁶ I řekl Mojžíš: Nenáleží nám tak činiti; nebo ohavnost Egyptských obětovali bychom Hospodinu Bohu našemu. A jestliže bychom obětovali to, což jest ohavnost před očima Egyptských, zdaž by nás neukamenovali? ²⁷ Cestou tří dnů půjdeme na poušť, a obětovati budeme Hospodinu Bohu našemu, jakž nám rozkázal. ²⁸ I řekl Farao: Já propustím vás, abyste obětovali Hospodinu Bohu svému na poušti, však dále abyste nikoli neodcházeli. Modlítež se za mne. ²⁹ Odpověděl Mojžíš: Aj, já vycházím od tebe, a modliti se budu Hospodinu, aby odešla ta směsice od tebe, od služebníků tvých i od lidu tvého zítra; avšak ať Farao více nezklamává, nepropouštěje lidu, aby obětovali Hospodinu. ³⁰ A vyšel Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu. ³¹ I učinil Hospodin podle slova Mojžíšova, a

odjal tu směsici od Faraona, od služebníků jeho i od lidu jeho, tak že ani jedné žížaly nezůstalo. ³² Ale Faraο ztížil srdce své také i tehdaž, a nepropustil lidu.

9

¹ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, a mluv k němu: Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propušť lid můj, ať mi slouží. ² Pakli nebudeš chtít propustiti, než předce držeti je budeš: ³ Aj, ruka Hospodinova bude na dobytku tvém, kterýž jest na poli, na koních, na oslích, na velbloudích, na volích a na ovcech, mor těžký velmi. ⁴ A učiní Hospodin rozdíl mezi dobytky Izraelských a mezi dobytky Egyptských, aby nic neumřelo ze všeho, což jest synů Izraelských. ⁵ A uložil Hospodin čas jistý, řka: Zítرا učiní Hospodin věc takovou na zemi. ⁶ I učinil Hospodin tu věc na zejtrí, a pomřel všecken dobytek Egyptským; z dobytku pak synů Izraelských ani jedno neumřelo. ⁷ I poslal Faraο, a aj, neumřelo z dobytků Izraelských ani jedno. Ale obtíženo jest srdce Faraonovo, a nepropustil lidu. ⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Vezměte sobě plné hrsti své popela z peci, a ať jej sype Mojžíš k nebi před očima Faraonovými. ⁹ I obrátí se v prach po vší zemi Egyptské, a budou z něho na lidech i na hovědech vředové prýštící se neštovicemi po vší zemi Egyptské. ¹⁰ Nabravše tedy popela z peci, stáli před Faraonem, a sypal jej Mojžíš k nebi. I byli vředové plní neštovic, prýštící se na lidech i na hovědech. ¹¹ Aniž mohli čarodějníci státi před Mojžíšem pro vředy; nebo byli vředové na čarodějnicích i na všech Egyptských. ¹² I zsilil Hospodin srdce Faraonovo, a neposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi. ¹³ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstana ráno, postav se před Faraonem, a rci k němu: Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propušť lid můj, ať mi slouží. ¹⁴ Nebo já teď

již pošli všechny rány své na srdce tvé, i na služebníky tvé a na lid tvůj, abys věděl, že není podobného mně na vší zemi. ¹⁵ Nebo nyní, když jsem vztáhl ruku svou, byl bych tebe také ranil i lid tvůj morem tím; a tak bys byl vyhlazen z země. ¹⁶ Ale však proto jsem tě zachoval, abych ukázal na tobě moc svou, a aby vypravovali jméno mé na vší zemi. ¹⁷ Ještě ty pozdvihuješ se proti lidu mému, nechťje ho propustiti? ¹⁸ Aj, já dštíti budu zítra v tentýž čas krupobitím těžkým náramně, jakéhož nebylo v Egyptě od toho dne, jakž založen jest, až do tohoto času. ¹⁹ Protož nyní pošli, shromažď dobytek svůj a cokoli máš na poli. Na všechny lidi i hovada, kteráž by nalezena byla na poli, a nebyla by shromážděna do domu, spadne krupobití, a pomrou. ²⁰ Kdo tedy z služebníků Faraonových ulekl se slova Hospodinova, svolal hbitě služebníky své i dobytek svůj do domu. ²¹ Ale kdož nepřiložil srdce svého k slovu Hospodinovu, nechal služebníků svých a dobytka svého na poli. ²² I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, ať jest krupobití po vší zemi Egyptské, na lidi i na hovada i na všelikou bylinu polní v zemi Egyptské. ²³ Tedy vztáhl Mojžíš hůl svou k nebi, a Hospodin vydal hřímání a krupobití. I sstoupil oheň na zem, a dštíl Hospodin krupobitím na zemi Egyptskou. ²⁴ I bylo krupobití a oheň smíšený s krupobitím těžký velmi, jakéhož nebylo nikdy ve vší zemi Egyptské, jakž v ní bydliti lidé začali. ²⁵ I ztloukly kroupy po vší zemi Egyptské, cožkoli bylo na poli od člověka až do hovada; všecku také bylinu polní potloukly kroupy, i všecko stromoví na poli zpřerážely. ²⁶ Toliko v zemi Gesen, v níž byli synové Izraelští, nebylo krupobití. ²⁷ Poslav tedy Farao, povolal Mojžíše a Arona a řekl jim: Zhřešil jsem i nyní. Hospodinť jest spravedlivý, ale já a lid můj bezbožní jsme. ²⁸ Modlte se Hospodinu, (nebo dosti jest), ať není hřímání Božího a krupobití.

Tedy propustím vás, aniž déle zůstávati budete. ²⁹ I řekl jemu Mojžíš: Když vyjdu ven z města, rozprostru ruce své k Hospodinu, a hřímání přestane, i krupobití více nebude, abys poznal, že Hospodinova jest země. ³⁰ Ale vím, že ani ty, ani služebníci tvoji ještě se nebudete báti tváři Hospodina Boha. ³¹ I potlučen jest len a ječmen; nebo ječmen se byl vymetal, len také byl v hlávkách. ³² Ale pšenice a špalda nebyla ztlučena, nebo pozdní byla. ³³ Tedy Mojžíš vyšel od Faraona z města, rozprostřel ruce své k Hospodinu. I přestalo hřímání a krupobití, a ani déšť nelil se na zemi. ³⁴ Uzřev pak Farao, že přestal déšť a krupobití a hřímání, opět hřešil; a více obtížil srdce své, on i služebníci jeho. ³⁵ I zsililo se srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských, tak jakž byl mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

10

¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, ačkoli jsem já obtížil srdce jeho, a srdce služebníků jeho, abych učinil divy tyto své u prostřed nich; ² A abys ty vypravoval v uši synů svých i vnuků svých, co jsem učinil v Egyptě, a znamení má, kteráž jsem prokázal na nich; abyste věděli, že já jsem Hospodin. ³ I všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a řekli jemu: Takto praví Hospodin Bůh Hebrejský: Dokavadž nechceš se ponížiti přede mnou? Propuště lid můj, ať mi slouží. ⁴ Pakli nechceš propustiti lidu mého, aj, já uvedu zítra kobylky na krajinu tvou. ⁵ A přikryjí svrcek země, aby jí nebylo viděti, a snědí ostatky pozůstalé, kteříž vám zanechání jsou po krupobití; zhryzou vám také každý strom pučící se na poli. ⁶ A naplní domy tvé, i domy všech služebníků tvých, a domy všech Egyptských; čehož neviděli otcové tvoji a otcové otců tvých, od počátku bytu svého na zemi až do dne

tohoto. A odvrátiv se, vyšel od Faraona. ⁷ Řekli pak služebníci Faraonovi k němu: Dokavadž tento bude nám osídlem? Propust' ty muže, ať slouží Hospodinu Bohu svému. Zdaž ještě nevíš, že zkažen jest Egypt? ⁸ I zavolán jest Mojžíš s Aronem před Faraona. Jímž řekl: Jděte, služte Hospodinu Bohu svému. Kdo jsou ti, kteříž jíti mají? ⁹ A odpověděl Mojžíš: S dítkami i s starými našimi půjdeme, s syny i s dcerami našimi, s ovcemi a s větším dobyt看 naším odejdeme; nebo slavnost Hospodinovu držeti máme. ¹⁰ Tedy řekl jim: Nechať jest tak Hospodin s vámi, jako já propustím vás i dítky vaše. Hleďte, nebo zlé jest před tváří vaší. ¹¹ Nebudeť tak. Jděte vy sami muži, a služte Hospodinu, nebo toho vy toliko žádáte. I vyhnáni jsou od tváří Faraonovy. ¹² Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na zemi Egyptskou pro kobylky, ať vystoupí na zemi Egyptskou, a sežerou všelikou bylinu země té, cožkoli zůstalo po krupobití. ¹³ I vztáhl Mojžíš hůl svou na zemi Egyptskou; a Hospodin uvedl vítr východní na zemi, aby vál celého toho dne a celou noc. A když bylo ráno, vítr východní přinesl kobylky. ¹⁴ A vystoupily kobylky na všecku zemi Egyptskou, a připadly na všechny končiny Egyptské nesčíslně. Před těmi nebylo takových kobylek, aniž po těch takové budou. ¹⁵ I přikryly veškeren svrcek země, tak že pro ně nebylo lze znáti země; a sežraly všelikou bylinu země, a všeliké ovoce na stromích, kteréž zůstalo po krupobití; a nepozůstalo nic zeleného na stromích a bylinách polních ve vší zemi Egyptské. ¹⁶ Tedy Farao spěšně povolav Mojžíše s Aronem, řekl: Zhřešil jsem proti Hospodinu Bohu vašemu, i proti vám. ¹⁷ Ale nyní, odpusť, prosím, hřích můj aspoň tento, a modlíte se Hospodinu Bohu vašemu, ať jen tuto smrt odejme ode mne. ¹⁸ Protož vyšel Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu. ¹⁹ I obrátil Hospodin vítr západní tuhý velmi,

kterýžto zachvátiv kobylky, uvrhl je do moře Rudého, tak že nezůstalo žádné kobylky ve vší krajině Egyptské. ²⁰ Ale obtížil Hospodin srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských. ²¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a bude tma na zemi Egyptské, a makati ji budou. ²² I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma přehustá po vší zemi Egyptské za tři dni. ²³ Aniž viděl jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelští všickni měli světlo v příbytcích svých. ²⁴ Potom povolav Farao Mojžíše, řekl: Jděte, služte Hospodinu. Toliko ovce vaše a větší dobytek váš nechať zůstane, také dítky vaše půjdou s vámi. ²⁵ Odpověděl Mojžíš: Dáš také v ruce naše oběti a zápaly, kteréž bychom obětovali Hospodinu Bohu našemu. ²⁶ A protože také dobytek náš půjde s námi, a nezůstane ani kopyta; nebo z nich vezmeme ku poctě Hospodinu Bohu našemu. My pak nevíme, čím sloužiti máme Hospodinu, dokudž nepřijdeme tam. ²⁷ Zatvrdil pak Hospodin srdce Faraonovo, tak že nechtěl propustiti jich. ²⁸ I řekl mu Farao: Odejdi ode mne, a varuj se, abys více neviděl tváři mé; nebo v který den uzříš tvář mou, umřeš. ²⁹ Odpověděl Mojžíš: Dobře jsi řekl; neuzřímt' více tváři tvé.

11

¹ Řekl pak byl Hospodin Mojžíšovi: Ještě ránu jednu uvedu na Faraona a na Egypt, potom propustí vás odsud; propustí docela, anobř vypudí vás odsud. ² Mluv nyní v uši lidu, ať vypůjčí jeden každý od bližního svého, a každá od bližní své klínů stříbrných a klínů zlatých. ³ A dal Hospodin milost lidu před očima Egyptských. (Sám také Mojžíš veliký byl velmi v zemi Egyptské, před očima služebníků Faraonových i před očima lidu.) ⁴ I řekl Mojžíš: Takto praví Hospodin: O půlnoci já půjdu prostředkem

Egypta. ⁵ A pomře všechno prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, jenž seděti měl na stoličce jeho, až do prvorozeného děvky, kteráž jest při žernovu, i všechno prvorozené hově. ⁶ I bude křik veliký po vši zemi Egyptské, jakéhož nebylo prvé, a jakéhož nikdy nebude více. ⁷ U synů pak Izraelských nikdež nehne pes jazykem svým, ovšem pak ani člověk ani hovědo, abyste věděli, že rozdíl učinil Hospodin mezi Egyptskými a Izraelskými. ⁸ I sstoupí všickni tito služebníci tvoji ke mně, a skláněti mi se budou, řkouce: Vyjdi, ty i všechn lid, kterýž jest pod správou tvou; a potom vyjdu. A vyšel od Faraona s velikým hněvem. ⁹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Neposlechněť vás Farao, abych rozmnožil zázraky své v zemi Egyptské. ¹⁰ Ale Mojžíš a Aron činili všechny ty zázraky před Faraonem; Hospodin pak zatvrdil srdce Faraonovo, tak že nepropustil synů Izraelských z země své.

12

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi v zemi Egyptské, řka: ² Tento měsíc počátek měsíců vám bude; první vám bude mezi měsíci ročními. ³ Mluvte ke všemu shromáždění Izraelskému, řkouce: Desátého dne měsíce tohoto vezmete sobě jeden každý beránka po čeledech, beránka na každý dům. ⁴ Byl-li by pak dům tak malý, že by s beránka býti nemohl, přivezme souseda svého, kterýž jest blízký domu jeho, podle počtu duší; jeden každý počte tolik osob, kolikž by jich snísti mohlo beránka. ⁵ Beránka bez vady, samce ročního míti budete, kteréhož z ovčí aneb z koz vezmete. ⁶ A chovati ho budete až do čtrnáctého dne měsíce tohoto; a zabije ho všechno množství shromáždění Izraelského k večerou. ⁷ A vezmouce krve, pomaží obou veřejí a nade dveřmi u domů, v nichž jej jísti budou. ⁸ I budou jísti noci té maso pečené ohněm, s chleby

přesnými; s bylinami hořkými jísti jej budou. ⁹ Nebudete jísti z něho nic surového ani v vodě vařeného, ale pečené ohněm, s hlavou jeho i s nohami a droby. ¹⁰ Nezanecháte z něho ničehož do jitra; pakli by co pozůstalo z něho až do jitra, ohněm spálíte. ¹¹ Takto jej pak jísti budete: Bedra svá přepásaná mítí budete, obuv svou na nohách svých a hůl svou v ruce své, a jísti budete s chvátáním; nebo Jití jest Hospodinovo. ¹² V tu noc zajisté půjdu po zemi Egyptské, a budu bítí všecko prvorozené v zemi Egyptské, od člověka až do hovada, a nade všemi bohy Egyptskými učiním soud: Já Hospodin. ¹³ Krev pak ta na domích, v nichž budete, budeť vám na znamení; a když uzřím krev, pominu vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když bítí budu prvorozené v zemi Egyptské. ¹⁴ A budeť vám den ten na památku, a slaviti jej budete slavný Hospodinu po rodech svých; právem věčným slaviti jej budete. ¹⁵ Za sedm dní přesné chleby jísti budete, a hned prvního dne vyprázdníte kvas z domů vašich; nebo kdožkoli jedl by co kvašeného od prvního až do sedmého dne, vyhlazena bude duše ta z Izraele. ¹⁶ A v den první budeť shromáždění svaté; dne také sedmého shromáždění svaté mítí budete. Žádného díla nebude děláno v nich; toliko čehož se užívá k jídlu od každého, to samo připraveno bude od vás. ¹⁷ A ostríhati budete přesnic, nebo v ten den vyvedl jsem vojska vaše z země Egyptské; protož zachovávatí budete den ten po rodech svých právem věčným. ¹⁸ Prvního měsíce, čtrnáctého dne téhož měsíce, u večer jísti budete chleby přesné, až do dne jedenmécítmého téhož měsíce k večerou. ¹⁹ Za sedm dní nebude nalezeno kvasu v domích vašich; nebo kdo by koli jedl něco kvašeného, vyhlazena bude duše ta z shromáždění Izraelského, tak příchozí jako zrozený v zemi. ²⁰ Nic kvašeného jísti nebudete, ale ve všech přibytcích vašich jísti budete chleby přesné.

²¹ Tedy svolal Mojžíš všechny starší Izraelské, a řekl jim: Vyberte a vezměte sobě beránka po čeledech svých, a zabíte Fáze. ²² Vezmete také svazček yzopu, a omočíte v krvi, kteráž bude v medenici, a pomazete nade dveřmi a na obou veřejích tou krví, kteráž bude v nádobě; z vás pak žádný nevycházej ze dveří domu svého až do jitra. ²³ Neboť půjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde uzří krev nade dveřmi a na obou veřejích, přeskóčí Hospodin ty dvěře, aniž dopustí zhoubci vjíti do domů vašich k hubení. ²⁴ Protož ostríhati budete věci této za ustanovení tobě i synům tvým až na věky. ²⁵ A když vejdete do země, kterouž dá Hospodin vám, jakž zaslíbil, zachovávatí budete službu tuto. ²⁶ Když by pak řekli vám synové vaši: Jaká jest to služba vaše? ²⁷ Tedy díte: Oběť Fáze toto jest Hospodinu, kterýž pominul domů synů Izraelských v Egyptě, když bil Egypt, domy pak naše vysvobodil. A lid sklonivše hlavy, poklonu učinili. ²⁸ A rozšedše se synové Izraelští, učinili, jakž byl Hospodin přikázal Mojžíšovi a Aronovi; tak a nejinak učinili. ²⁹ Stalo se pak o půlnoci, pobil Hospodin všechno prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, kterýž seděti měl na stoličce jeho, až do prvorozeného vězně, kterýž byl v žaláři, i všechno prvorozené hověd. ³⁰ Tedy vstal Farao noci té, a všickni služebníci jeho i všickni Egyptští, a vzešel křik veliký v Egyptě; nebo žádného nebylo domu, v němž by nebylo něčeho mrtvého. ³¹ A povolav Mojžíše a Arona v noci, řekl: Vstaňte, vyjděte z prostředku lidu mého, i vy i synové Izraelští, a odejdouce, služte Hospodinu, jakž jste mluvili. ³² Ovce také vaše i voly vaše vezměte, jakž jste žádali, a jděte; a dejte mi také požehnání. ³³ I nutkali Egyptští lid, aby co nejrychleji vyšli z země; nebo pravili: Všickni již teď zemřeme. ³⁴ Protož vzal lid těsto své, prvé než zkysalo, obaliv je v šaty své, na ramena svá.

2 Mojžíšova 12:35 23 2 Mojžíšova 12:51

³⁵ Učinili pak synové Izraelští podlé rozkazu Mojžíšova; nebo vyžádali byli od Egyptských klínů stříbrných a zlatých, i šatů. ³⁶ A Hospodin dal milost lidu před očima Egyptských, tak že půjčovali jim. I obloupili Egyptské. ³⁷ Tedy táhli synové Izraelští z Ramesses k Sochet, okolo šestkrát sto tisíc pěších, mužů toliko kromě dětí. ³⁸ Ano také jiného lidu mnoho vyšlo s nimi, ovec také a volů, dobytka velmi mnoho. ³⁹ I napekli z těsta, kteréž vynesli z Egypta, koláčů nekvašených; nebo ještě bylo nez kynulo, proto že vypuzeni byli z Egypta, a nemohli prodlévati, a ani pokrmů na cestu nepřipravili sobě. ⁴⁰ Ěas pak bydlení synů Izraelských, kteříž byli v Egyptě, byl čtyři sta a třidceti let. ⁴¹ A když se vyplnilo čtyři sta a třidceti let, právě toho dne vyšla všechna vojska Hospodinova z země Egyptské. ⁴² Noc tato pilně ostríhána býti má Hospodinu, v níž vyvedl je z země Egyptské; tať tedy noc Hospodinova ostríhána bude ode všech synů Izraelských po národech jejich. ⁴³ I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Tentoť bude řád při slavnosti Fáze: Žádný cizozemec nebude jísti z něho. ⁴⁴ Každý pak služebník váš za stříbro koupený, když by obřezán byl, teprv jísti bude z něho. ⁴⁵ Příchozí a nájemník nebude jísti z něho. ⁴⁶ V témž domě jísti jej budeš, nevynesesh z domu ven masa jeho; a kostí v něm nezlámete. ⁴⁷ Všecko shromáždění Izraelské tak s ním učiní. ⁴⁸ Jestliže by pak cizozemec bydlil s tebou pohostinu, a slaviti by chtěl Fáze Hospodinu, prvé obřezán bude každý pohlaví mužského; a tehdy přistoupí k slavení jeho, a bude jako tu v zemi zrozený; žádný pak neobřezaný nebude jísti z něho. ⁴⁹ Jednostejné právo bude tu zrodilému a příchozímu, kterýž jest pohostinu u prostřed vás. ⁵⁰ Tedy učinili všickni synové Izraelští, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi a Aronovi; tak učinili. ⁵¹ A tak stalo se právě toho dne, že vyvedl Hospodin syny Izraelské

z země Egyptské s vojsky jejich.

13

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Posvěť mi všeho prvorozeného, cožkoli otvírá každý život mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hově, nebo mé jest. ³ Protož řekl Mojžíš lidu: Pamatujte na den tento, v kterémž jste vyšli z Egypta, z domu služby; nebo v silné ruce vyvedl vás odsud Hospodin, aniž kdo jez co kvašeného. ⁴ Dnes vycházíte vy, měsíce Abib. ⁵ Když tedy uvede tě Hospodin do země Kananejských, Hetejských, Amorejských, Hevejských a Jebuzejských, tak jakž přísáhl otcům tvým, a dá tobě zemi oplývající mlékem a strdí: tedy vykonávati budeš službu tuto v tento měsíc. ⁶ Za sedm dní jísti budeš chleby přesné, dne pak sedmého slavnost bude Hospodinova. ⁷ Přesní chlebové jedeni budou za dnů sedm, aniž spatříno bude u tebe co kvašeného, aniž se uhlédá u tebe kvas ve všech končinách tvých. ⁸ A vypravovati budeš synu svému v ten den, řka: Proto, což mi učinil Hospodin, když jsem vycházel z Egypta. ⁹ A budeť tobě to jako nějaké znamení na ruce tvé, a jako památka před očima tvýma, aby zákon Hospodinův byl v ústech tvých; nebo v ruce silné vyvedl tě Hospodin z Egypta. ¹⁰ Protož zachováti budeš ustanovení toto v čas jistý, rok po roce. ¹¹ A když by tě uvedl Hospodin do země Kananejských, tak jakž přísáhl tobě a otcům tvým, a dal by ji tobě: ¹² Tedy všechno, což otvírá život, oddělíš Hospodinu, i každý plod hověda tvého otvírající život, což by koli bylo samců, Hospodinovo jest. ¹³ Každé pak prvorozené osle vyplatíš hovádkem; pakli bys nevyplatil, zlom jemu šíji; každého také prvorozeného člověka mezi syny svými vyplatíš. ¹⁴ A když by se tebe vzeptal syn tvůj potom, a řekl: Co jest to? tedy povíš jemu: V ruce

silné vyvedl nás Hospodin z Egypta, z domu služebnosti. ¹⁵ Nebo když se byl zatvrdil Faraο, a nechtěl nás propustiti, pobil Hospodin všecko prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného z lidí, až do prvorozeného z hověd; i tou příčinou já obětuji Hospodinu všechny samce otvírající život, ale všecko prvorozené z synů svých vyplacuji. ¹⁶ Mějž to tedy jako znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma, že v ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta. ¹⁷ Stalo se pak, když pustil Faraο lid, že nevedl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoli bližší byla; nebo řekl Bůh: Aby nepykal lid, když by uzřel, an válka nastává, a nevrátili se do Egypta. ¹⁸ Ale obvedl Bůh lid cestou přes poušť, kteráž jest při moři Rudém. A vojensky zpořádání vyšli synové Izraelští z země Egyptské. ¹⁹ Vzal také Mojžíš kosti Jozefovy s sebou; nebo byl přísahou zavázal syny Izraelské, řka: Jistotně navštíví vás Bůh, protože vyneste odsud kosti mé s sebou. ²⁰ Vytáhše tedy z Sochot, položili se v Etam při kraji pouště. ²¹ Hospodin pak předcházel je ve dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim, aby ve dne i v noci jíti mohli. ²² Neodjal sloupu oblakového ve dne, ani ohnivého sloupu v noci od tváři toho lidu.

14

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv k synům Izraelským, ať navrátíce se, rozbijí stany před Fiarot, mezi Magdalem a mořem, proti Belsefon; naproti němu rozbijete stany při moři. ³ A dí Faraο o synech Izraelských: Ssoužení jsou na zemi, sevřela je poušť. ⁴ I zatvrdím srdce Faraonovo, a honiti je bude, a oslaven budu v Faraonovi a ve všem vojsku jeho; a zvedí Egyptští, že já jsem Hospodin. I učinili tak. ⁵ Povědino pak bylo králi Egyptskému, že by lid utíkal. I obráceno jest

srdce Faraonovo a služebníků jeho proti lidu, a řekli: Co jsme to učinili, že jsme propustili Izraele, aby nesloužil nám? ⁶ Protož zapřáhl do svého vozu, a lid svůj vzal s sebou. ⁷ A vzal šest set vozů vybraných, i všechny vozy Egyptské, nad nimiž nade všemi byli hejtmané. ⁸ I zatvrdil Hospodin srdce Faraona krále Egyptského, tak že honil syny Izraelské; synové pak Izraelští vyšli v ruce vyvýšené. ⁹ I honili je Egyptští, a postihli je, když se položili při moři, všickni vozové Faraonovi, a jezdci jeho i vojsko jeho podlé Fiarot, před Belsefon. ¹⁰ A když se přiblížil Farao, pozdvihli synové Izraelští oči svých, a aj, Egyptští táhnou za nimi. I báli se velmi, a volali synové Izraelští k Hospodinu. ¹¹ A řekli Mojžíšovi: Zdali proto, že nebylo hrobů v Egyptě, vyvedl jsi nás, abychom zemřeli na poušti? Co jsi nám to učinil, že jsi vyvedl nás z Egypta? ¹² Zdali jsme toho nemluvili tobě ještě v Egyptě, řkouce: Nech nás, ať sloužíme Egyptským? Nebo lépe bylo nám sloužiti Egyptským, než zemřít na poušti. ¹³ I řekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stůjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám způsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste viděli dnes, neuzříte nikdy více až na věky. ¹⁴ Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlčeti budete. ¹⁵ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Co voláš ke mně? Mluv synům Izraelským, ať jdou předce. ¹⁶ Ty pak zdvihni hůl svou, a vztáhni ruku svou na moře, a rozděl je; a nechať jdou synové Izraelští prostředkem moře po suše. ¹⁷ Jáť pak, aj, já zatvrdím srdce Egyptských, a vejdou za nimi; i budu oslaven v Faraonovi, a ve všem vojsku jeho, v vozích jeho i v jezdcích jeho. ¹⁸ A zvědí Egyptští, že já jsem Hospodin, když oslaven budu v Faraonovi, v vozích jeho a v jezdcích jeho. ¹⁹ I bral se anděl Boží, kterýž byl prvé předcházel vojsko Izraelské, a šel z zadu za nimi; nebo hnul se sloup oblakový, kterýž byl před nimi, a stál z zadu za nimi.

²⁰ A přišel mezi vojska Egyptských a vojska Izraelská, byl Egyptským oblakem a tmou, Izraelským pak osvětloval noc, tak aby nepřiblížili se jedni k druhým přes celou noc. ²¹ I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a Hospodin rozdělil moře větrem východním prudce vějícím přes celou noc; a učinil moře v suchost, když se rozstoupily vody. ²² Tedy šli synové Izraelští prostředkem moře po suše, a vody jim byly jako zed po pravé i po levé straně. ²³ A honíce je Egyptští, vešli za nimi do prostřed moře, všechna jízda Faraonova, vozové i jízdní jeho. ²⁴ Stalo se pak v bdění jitřním, že pohleděl Hospodin na vojska Egyptských z sloupu ohně a oblaku, a zmátl vojsko Egyptské. ²⁵ A odjal kola vozů jejich, aby je těžce táhli. I řekli Egyptští: Utecme před Izraelem, nebo Hospodin bojuje za ně proti Egyptským. ²⁶ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na moře, ať se zase vrátí vody na Egyptské, na vozy jejich a na jezdce jejich. ²⁷ I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a navrátilo se moře ráno k moci své, a Egyptští utíkali proti němu; a vrazil Hospodin Egyptské do prostřed moře. ²⁸ A navrátivše se vody, zatopily vozy i jezdce se vším vojskem Faraonovým, což jich koli vešlo za nimi do moře, tak že nezůstal z nich ani jeden. ²⁹ Ale synové Izraelští šli po suchu prostředkem moře, a vody jim byly místo zdi po pravé i po levé straně. ³⁰ A tak vysvobodil Hospodin v ten den Izraele z ruky Egyptských; a viděl Izrael Egyptské mrtvé na břehu mořském. ³¹ Viděl také Izrael moc velikou, kterouž prokázal Hospodin na Egyptských. I bál se lid Hospodina, a věřili Hospodinu i Mojžíšovi, služebníku jeho.

15

¹ Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraelští píseň tuto Hospodinu, a řekli takto: Zpívati budu Hospodinu, neboť

jest slavně zveleben; koně i s jezdcem uvrhl do moře. ² Síla má a píseň jest Hospodin, nebo vysvobodil mne. Onť jest Bůh můj silný, protož stánek vzdělám jemu; onť jest Bůh otce mého, protož vyvyšovati ho budu. ³ Hospodin jest udatný bojovník, Hospodin jméno jeho. ⁴ Vozy Faraonovy i vojsko jeho uvrhl do moře; a nejpřednější hejtmané jeho ztopeni jsou v moři Rudém. ⁵ Propasti přikryly je; vpadli do hlubiny jako kámen. ⁶ Pravice tvá, Hospodine, zvelebena jest v síle, pravice tvá, ó Hospodine, potřela nepřitele. ⁷ A ve mnohé vyvýšenosti své podvrátil jsi povstávající proti tobě; pustils hněv svůj, kterýžto sežral je jako strniště. ⁸ A duchem chřípí tvých shromážděny jsou vody, stály tekuté vody jako hromada, ssedly se propasti u prostřed moře. ⁹ Řekl nepřítel: Honiti budu, dohoním se, budu dělití loupeže, nasýtí se jimi duše má, vytrhnu meč svůj, zahladí je ruka má. ¹⁰ Povanul jsi větrem svým, i přikrylo je moře; pohlceni jsou jako olovo v prudkých vodách. ¹¹ Kdo podobný tobě mezi silnými, ó Hospodine? Kdo jest tak, jako ty, velebný v svatosti, hrozný v chvalách, činící divy? ¹² Vztáhl pravici svou, i požřela je země. ¹³ Zprovodíš v milosrdenství svém lid tento, kterýž jsi vykoupil; laskavě povedeš jej v síle své k příbytku svatosti své. ¹⁴ Uslyší lidé, bouřiti se budou; bolest zachvátí obyvatele Filistinské. ¹⁵ Tedy zkormoucena budou knížata Idumejská, silné Moábské podejme strach, rozplynou se všickni obyvatelé Kananejští. ¹⁶ Případne na ně strach a lekání, pro velikost ramene tvého; mlčeti budou jako kámen, dokudž nepřejde lid tvůj, ó Hospodine, dokudž nepřejde lid ten, kteréhožs sobě dobyl. ¹⁷ Uvedeš je, a štípíš je na hoře dědictví svého, na místě, kteréž jsi k příbytku svému připravil, Hospodine, v svatyni, kterouž utvrdí ruce tvé, Pane. ¹⁸ Hospodin kralovati bude na věky věků. ¹⁹ Nebo vešli koni Faraonovi s

vozy jeho i s jezdci jeho do moře, a obrátil na ně Hospodin vody mořské, synové pak Izraelští šli po suše u prostřed moře. ²⁰ I vzala Maria prorokyně, sestra Aronova, buben v ruku svou, a vyšly za ní všechny ženy s bubny a s písťalami. ²¹ I odpovídala jim Maria: Zpívejte Hospodinu, poněvadž slavně zveleben jest; koně i s jezcem uvrhl do moře. ²² Hnul pak Mojžíš lidem Izraelským od moře Rudého, a táhli na poušť Sur. I šli tři dni po poušti, a nenalezli vod. ²³ A přišedše do Marah, nemohli pítí vod z Marah, nebo byly hořké; protož nazváno jest jméno jeho Marah. ²⁴ Z té příčiny reptal lid na Mojžíše, řka: Co budeme pítí? ²⁵ I volal k Hospodinu, a ukázal mu Hospodin dřevo, kteréz jakž uvrhl do vod, učiněny jsou sladké vody. Tu vydal jemu práva a soudy, a tu ho zkusil. ²⁶ A řekl: Jestliže skutečně poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, a činiti budeš, což spravedlivého jest před očima jeho, a nakloníš uší k přikázáním jeho, a ostříhati budeš všech ustavení jeho: žádné nemoci, kterouž jsem dopustil na Egypt, nedopustím na tebe; nebo já jsem Hospodin, kterýž tě uzdravuji. ²⁷ I přišli do Elim, kdež bylo dvanácte studnic vod a sedmdesáte palm; i rozbili tu stany při vodách.

16

¹ Když se pak hnuli z Elim, přišlo všechno množství synů Izraelských na poušť Sin, kteráž jest mezi Elim a Sinai, v patnáctý den druhého měsíce po vyjití z země Egyptské. ² I reptalo všechno shromáždění synů Izraelských proti Mojžíšovi a proti Aronovi na poušti. ³ A mluvili jim synové Izraelští: Ó bychom byli zemřeli od ruky Hospodinovy v zemi Egyptské, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme se najídali chleba do sytosti! A teď vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste zmořili všechno shromáždění toto hladem. ⁴ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já dám vám

chleba s nebe jako déšť, a vycházeti bude lid a sbírat, což by postačilo na každý den, abych ho zkusil, bude-li choditi v zákoně mém, či nebude. ⁵ V den pak šestý přistrojí sobě to, co přinesou; a bude toho dvakrát více, než toho, což sbíratí mají na každý den. ⁶ Tedy mluvil Mojžíš a Aron všechněm synům Izraelským: U večer poznáte, že Hospodin vyvedl vás z země Egyptské. ⁷ A ráno uzříte slávu Hospodinovu; neboť jest slyšel reptání vaše proti Hospodinu. My zajisté co jsme, že repcete proti nám? ⁸ Mluvil dále Mojžíš: Z toho, pravím, poznáte, když vám dá Hospodin u večer masa, abyste se najedli, a chleba ráno do sytosti, poněvadž slyšel Hospodin reptání vaše, jimiž jste na něj reptali. Nebo my co jsme? Ne proti námť jsou reptání vaše, ale proti Hospodinu. ⁹ I řekl Mojžíš Aronovi: Mluv ke všemu shromáždění synů Izraelských: Přistuptež před obličej Hospodinův; neboť jest slyšel reptání vaše. ¹⁰ Stalo se pak, když mluvil Aron ke všemu shromáždění synů Izraelských, že se obrátili tváří k poušti, a aj, sláva Hospodinova ukázala se v oblaku. ¹¹ (A již byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ¹² Slyšelf jsem reptání synů Izraelských. Mluviž jim a pověz: K večerou jísti budete maso, a ráno chlebem nasyceni budete, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bůh váš.) ¹³ Tedy stalo se u večer, že přiletěly křepelky a přikryly tábor; ráno pak spadla rosa okolo tábora. ¹⁴ A když přestalo padání rosy, aj, ukázalo se po vrchu pouště drobného cosi a okrouhlého, drobného jako jíní na zemi. ¹⁵ Což vidouce synové Izraelští, řekli jeden druhému: Man jest toto. Nebo nevěděli, co by bylo. Tedy řekl jim Mojžíš: To jest ten chléb, kterýž vám dal Hospodin ku pokrmu. ¹⁶ To jest, o čemž přikázal Hospodin: Nasbírejte sobě toho každý k svému pokrmu; gomer na jednoho člověka vedlé počtu osob vašich, každý na ty, kteříž jsou v stanu jeho, vezmete. ¹⁷ I učinili tak

synové Izraelští, a nasbírali jiní více, jiní méně. ¹⁸ Potom měřili na gomer. A nezbylo tomu, kdo nasbíral mnoho, a ten, kdo nasbíral málo, neměl nedostatku; ale každý, což mohl snísti, nasbíral. ¹⁹ I řekl jim Mojžíš: Žádný ať nic z toho nepozůstavuje k jitru. ²⁰ Ale neuposlechli Mojžíše. Nebo někteří zanechali díl z toho až do jitra; i zčervivělo a zsmradilo se. Pročež rozhněval se na ně Mojžíš. ²¹ Tak tedy sbírali to každého jitra, každý což snísti mohl. A když horké bylo slunce, tedy se ta manna rozpouštěla. ²² Když pak bylo v den šestý, nasbírali toho chleba dvojnásobně, po dvou gomer na každého; protože přišla všecka knížata toho shromáždění, a pověděli Mojžíšovi. ²³ Kterýžto řekl jim: Toť jest, což mluvil Hospodin: Odpočinutí soboty svaté Hospodinu bude zítra. Což byste měli péci, pecte, a což byste vařiti měli, vařte dnes; což pak koli zbude, nechte sobě a schovejte to k jitru. ²⁴ Protož schovali to do rána, jakž přikázal Mojžíš; a nezsmradilo se, ani v něm červů nebylo. ²⁵ I řekl Mojžíš: Jeztež to dnes, poněvadž sobota jest dnes Hospodinu; dnes toho nenaleznete na poli. ²⁶ Po šest dní budete to sbírávati, den pak sedmý sobota jest; nebude bývati manny v ní. ²⁷ Stalo se pak dne sedmého, že vyšli někteří z lidu sbírat, a nenašli. ²⁸ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokudž zpěčovati se budete přikázání mých ostříhati a zákonů mých? ²⁹ Viztež, žeť Hospodin vám dal sobotu, a proto on vám dává v den šestý chleba na dva dni. Zůstaňte každý v svém, aniž kdo vycházej z místa svého v den sedmý. ³⁰ I odpočinul lid v den sedmý. ³¹ Nazval pak lid Izraelský jméno toho chleba man; kterýž byl jako símě koliandrové, a bílý, a chut jeho jako koláče s medem. ³² Řekl také Mojžíš: Toť jest, což přikázal Hospodin: Naplň gomer tou mannou, aby chována byla na budoucí věky vaše, aby viděli pokrm, kterýž jsem vám dával jísti na poušti, když jsem vás

vyvedl z země Egyptské. ³³ I řekl Mojžíš Aronovi: Vezmi jedno věderce, a vsyp do něho plné gomer manny; a nech jí před tváří Hospodinovou, aby chována byla na budoucí věky vaše. ³⁴ A protože jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, nechal jí Aron před svědectvím, aby tu chována byla. ³⁵ Jedli pak synové Izraelští mannu za čtyřiceti let, dokudž nevešli do země, v níž bydliti měli; mannu jedli, dokudž nepřišli k končinám země Kananejské. ³⁶ Gomer pak jest desátý díl efi.

17

¹ Tedy když se odebralo všechno shromáždění synů Izraelských z pouště Sin, po stanovištích svých vedlé rozkazu Hospodinova, položili se v Rafidim, kdež nebylo vod, kteréž by lid píti mohl. ² Protož domlouval se lid na Mojžíše, pravě: Dejte nám vody, abychom pili. Jimž odpověděl Mojžíš: Proč se na mne domlouváte? Proč pokoušíte Hospodina? ³ I žíznil tu lid pro nedostatek vod, a reptal na Mojžíše a mluvil: Proč jsi vyvedl nás z Egypta, abys mne s syny i dobytky mými žízní zmořil? ⁴ Tedy volal Mojžíš k Hospodinu, řka: Což mám činiti s tím lidem? Však již tudíž ukamenují mne. ⁵ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Jdiž před lidem, pojma s sebou některé z starších Izraelských; hůl také svou kterouž jsi udeřil v vodu, vezmi do ruky své a jdi. ⁶ Aj, já státi budu před tebou tam na skále, na Orébě; i udeříš v skálu, a vyjdou z ní vody, kteréž bude píti lid. I učinil tak Mojžíš před očima starších Izraelských. ⁷ A dal jméno místu tomu Massah a Meribah, pro reptání synů Izraelských, a že pokoušeli Hospodina, řkouce: Jest-li Hospodin u prostřed nás, či není? ⁸ Přitáhl pak Amalech, a bojoval s Izraelem v Rafidim. ⁹ I řekl Mojžíš k Jozue: Vybeř nám některé muže, a vytáhna, bojuj s Amalechem; já zítra státi budu na vrchu hory, a hůl

Boží v ruce své míti budu. ¹⁰ Tedy Jozue udělal tak, jakž mu poručil Mojžíš, a bojoval s Amalechem; Mojžíš pak, Aron a Hur vstoupili na vrch hory. ¹¹ A dokudž Mojžíš vzhůru držel ruce své, vítězil Izrael; ale jakž opouštěl ruku svou, přemáhal Amalech. ¹² Ale že ruce Mojžíšovy byly obtíženy, protož vzavše kámen, podložili pod něho, a on sedl na něm; Aron pak a Hur podpírali ruce jeho, jeden z jedné, druhý z druhé strany. I byly obě ruce jeho vztažené až do západu slunce. ¹³ A tak porazil Jozue Amalecha i lid jeho mečem. ¹⁴ Mluvil potom Hospodin k Mojžíšovi: Vpiš to do knih na památku, a pilně to vkládej v uši Jozue, že do konce vyhladím památku Amalechovu všudy pod nebem. ¹⁵ Tedy vzdělal Mojžíš oltář a nazval jméno jeho: Hospodin korouhev má. ¹⁶ Nebo řekl: Tak má jmenován býti, proto že ruka nad trůnem Hospodinovým osvědčuje boj Hospodinův proti Amalechovi od národu až do národu.

18

¹ Uslyšel pak Jetro, kníže Madianské, test Mojžíšův, o všech věcech, kteréž učinil Bůh Mojžíšovi a Izraelovi, lidu svému, že vyvedl Hospodin Izraele z Egypta. ² A vzal Jetro, test Mojžíšův, Zeforu manželku Mojžíšovu, kterouž byl odeslal, ³ A dva syny její, z nichž jméno jednoho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí; ⁴ Jméno pak druhého Eliezer; nebo řekl: Bůh otce mého spomocník můj byl, a vytrhl mne od meče Faraonova. ⁵ I přišel Jetro, test Mojžíšův, s syny jeho i s ženou jeho k Mojžíšovi na poušť, kdež se byl položil při hoře Boží. ⁶ A vzkázal Mojžíšovi: Já, test tvůj Jetro, jdu k tobě, i žena tvá a oba synové její s ní. ⁷ I vyšel Mojžíš proti testi svému, a pokloniv se, políbil ho. I ptal se jeden druhého, jak se má; potom vešli do stanu. ⁸ A vypravoval Mojžíš testi svému všechno,

což učinil Hospodin Faraonovi a Egypťským pro Izraele, a o všech nevolech, kteréž přicházely na ně na cestě, a jak je vysvobodil Hospodin. ⁹ I radoval se Jetro ze všeho dobrého, což učinil Hospodin Izraelovi, a že vytrhl jej z ruky Egypťských. ¹⁰ A řekl Jetro: Požehnaný Hospodin, kterýž vytrhl vás z ruky Egypťských a z ruky Faraonovy, kterýž vytrhl ten lid z poroby Egypťské. ¹¹ Nyní jsem poznal, že větší jest Hospodin nade všechny bohy; nebo touž věcí, kterouž se vyvyšovali, on je převýšil. ¹² A vzal Jetro, test Mojžíšův, zápal a oběti, kteréž obětoval Bohu. Potom přišel Aron a všickni starší Izraelští, aby jedli chléb s tchánem Mojžíšovým před Bohem. ¹³ Nazejtří pak posadil se Mojžíš, aby soudil lid; a stál lid před Mojžíšem od jitra až do večera. ¹⁴ Vida pak test Mojžíšův všecku práci jeho při lidu, řekl: Co jest to, což děláš s lidem? Proč ty sám sedíš, a všecken lid stojí před tebou od jitra až do večera? ¹⁵ Odpověděl Mojžíš tchánu svému: Přichází ke mně lid raditi se s Bohem. ¹⁶ Když mají o nějakou věc činiti, přicházejí ke mně, a soud činím mezi stranami, a oznamuji rady Boží a ustanovení jeho. ¹⁷ I řekl jemu test Mojžíšův: Nedobře děláš. ¹⁸ Tudíž tak ustaneš i ty i lid, kterýž s tebou jest. Nad možnost tvou těžká jest tato věc, nebudeš jí moci sám dosti učiniti. ¹⁹ Protož nyní uposlechni řeči mé; poradím tobě, a bude Bůh s tebou. Stůj ty za lid před Bohem, a donášej věci nesnadné k Bohu. ²⁰ A vysvětluj jim řády a zákony, a oznamuj jim cestu, po níž by šli, a co by dělati měli. ²¹ Vyhledej také ze všeho lidu muže statečné, bohabožné, muže pravdomluvné, kteříž v nenávisti mají lakomství, a ustanov z nich knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky. ²² Oni ať soudí lid každého času. Což bude většího, vynesou na tebe, a menší pře sami nechť soudí; a tak lehčeji bude tobě, když jiní ponesou břímě s tebou. ²³ Jestliže to učiníš a

rozkážeť Bůh, budeš moci trvati; také i všecken lid tento navracovati se bude k místům svým pokojně. ²⁴ Tedy uposlechl Mojžíš řeči tchána svého, a učinil všecko, což on řekl. ²⁵ A vybral Mojžíš muže statečné ze všeho Izraele, a ustanovil je hejtmany nad lidem, knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky, ²⁶ Kterž soudili lid každého času. Nesnadnější věci vznášeli na Mojžíše, všechny pak menší pře sami soudili. ²⁷ Potom propustil Mojžíš tchána svého; i odšel do země své.

19

¹ Měsíce třetího po vyjití synů Izraelských z země Egyptské, v ten den přišli na poušť Sinai. ² Nebo hnuvše se z Rafidim, přišli až na poušť Sinai a položili se na té poušti; a tu rozbili Izraelští stany naproti hoře. ³ Mojžíš pak vstoupil k Bohu. A mluvil hlasem k němu Hospodin s té hory, řka: Takto díš domu Jákobovu, a oznámíš synům Izraelským: ⁴ Sami jste viděli, co jsem učinil Egyptským, a jak jsem vás nesl na křídlech orličích, a přivedl jsem vás k sobě. ⁵ Protož nyní, jestliže skutečně poslouchati budete hlasu mého, a ostříhati smlouvy mé, budete mi lid zvláštní mimo všechny lidi, ačkoli má jest všechna země. ⁶ A vy budete mi království kněžské a národ svatý. Tať jsou slova, kteráž mluvíti budeš synům Izraelským. ⁷ Protož přišel Mojžíš a svolav starší lidu, předložil jim všechna slova ta, kteráž mu přikázal Hospodin. ⁸ Odpověděl pak všecken lid společně, a řekl: Cožkoli mluvil Hospodin, budeme činiti. A oznámil zas Mojžíš Hospodinu slova lidu. ⁹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já půjdu k tobě v hustém oblaku, aby slyšel lid, když mluvíti budu s tebou, ano také, aby tobě věřil na věky. Nebo byl oznámil Mojžíš Hospodinu slova lidu. ¹⁰ Řekl dále Hospodin Mojžíšovi: Jdi k lidu, a posvěť jich dnes a zítra; a nechť svá roucha zeperou. ¹¹ A

ať jsou hotovi ke dni třetímu, nebo v den třetí sstoupí Hospodin před očima všeho lidu na horu Sinai. ¹² Uložíš pak lidu meze všudy vůkol a povíš: Varujte se, abyste nevstupovali na horu, ani nedotýkali se krajů jejích. Kdož by se koli dotkl hory, smrtí umře. ¹³ Nedotkneť se ho ruka, ale ukamenován neb zastřelen bude; buď že by hovado bylo, buď člověk, nebudeť živ. Když se zdlouha troubiti bude, teprv oni vstoupí na horu. ¹⁴ Sstoupiv tedy Mojžíš s hůry k lidu, posvětil ho; a oni zeprali roucha svá. ¹⁵ I mluvil k lidu: Buďtež hotovi ke dni třetímu; nepřistupujte k manželkám svým. ¹⁶ I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo hřímání s blýskáním a oblak hustý na té hoře, zvuk také trouby velmi tuhý, až se zhrzil všecken lid, kterýž byl v ležení. ¹⁷ Tedy Mojžíš vyvedl lid z ležení vstříc Bohu; a lid stál dole pod horou. ¹⁸ Hora pak Sinai všecka se kouřila, proto že sstoupil na ni Hospodin v ohni, a vystupoval dým její jako dým z vápenice, a třásla se všecka hora velmi hrubě. ¹⁹ Zvuk také trouby více se rozmáhal, a silil se náramně. Mojžíš mluvil, a Bůh mu odpovídal hlasem. ²⁰ Sstoupil pak Hospodin na horu Sinai, na vrch hory; a když povolal Hospodin Mojžíše na vrch hory, vstoupil Mojžíš. ²¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Sstup, osvědč lidu, ať se nevytrhují k Hospodinu, chtějíce ho viděti, aby nepadlo jich množství; ²² Nýbrž ani sami kněží, kteříž, majíce přistupovati k Hospodinu, posvěcují se, aby se neobořil na ně Hospodin. ²³ Mojžíš pak řekl Hospodinu: Nebudeť moci lid vstoupiti na horu Sinai, poněvadž jsi ty osvědčil nám, řka: Obmez horu a posvěť ji. ²⁴ I řekl jemu Hospodin: Jdi, sstup, a potom vstup ty a Aron s tebou. Kněží pak a lid ať se nepokoušejí vstoupiti k Hospodinu, aby se na ně neobořil. ²⁵ I sešel Mojžíš k lidu, a to jim oznámil.

20

¹ I mluvil Bůh všechna slova tato, řka: ² Já jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby. ³ Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou. ⁴ Neučiníš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí. ⁵ Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne, ⁶ A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostríhají přikázání mých. ⁷ Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo. ⁸ Pomni na den sobotní, abys jej světil. ⁹ Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své; ¹⁰ Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i příchozí, kterýž jest v branách tvých. ¹¹ Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všechno, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho. ¹² Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. ¹³ Nezabiješ. ¹⁴ Nesesmilníš. ¹⁵ Nepokradeš. ¹⁶ Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví. ¹⁷ Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani dívky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého. ¹⁸ Veškeren pak lid viděl hřímání to a blýskání, a zvuk trouby, a horu kouřící se. To když viděl lid, pohnuli se a stáli zdaleka. ¹⁹ A řekli Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchati budeme; a nechť nemluví s námi Bůh, abychom nezemřeli. ²⁰ Odpověděl

Mojžíš lidu: Nebojte se; nebo pro zkušení vás sám Bůh přišel, aby bázeň jeho byla mezi vámi, abyste nehřešili. ²¹ Tedy stál lid zdaleka; Mojžíš pak přistoupil k mrákotě, kdež byl Bůh. ²² I řekl Hospodin Mojžíšovi: Tak povíš synům Izraelským: Vy jste sami viděli, že s nebe mluvil jsem s vámi. ²³ Protož nevyzdvihujte ničehož ku počtě se mnou; bohů stříbrných a bohů zlatých neučiníte sobě. ²⁴ Oltář z země uděláš mi a obětovati budeš na něm zápaly své, a pokojné oběti své, ovce své a voly své. Na kterémkoli místě rozkáži slaviti památku jména svého, přijdu k tobě a požehnám tobě. ²⁵ Jestliže mi pak vzděláš oltář kamenný, nedělej ho z kamene tesaného; nebo jestliže pozdvihneš železa na něj, poškrvniš ho. ²⁶ Aniž po stupních vstupovati budeš k oltáři mému, aby hanba tvá u něho odkryta nebyla.

21

¹ Tito jsou pak soudové, kteréž jim předložíš: ² Jestliže koupíš k službě Žida, šest let sloužiti bude, a sedmého odejde svobodný darmo. ³ Přišel-li by sám toliko, sám také odejde; pakli měl ženu, vyjde s ním i žena jeho. ⁴ Jestliže pán jeho dá mu ženu, a ona zrodí jemu syny neb dcery: žena ta i děti její budou pána jeho, on pak sám toliko odejde. ⁵ Pakli by řekl služebník: Miluji pána svého, manželku svou a syny své, nevyjdu svobodný: ⁶ Tedy postaví ho pán jeho před soudci, a přivede ho ke dveřím neb k veřeji, a probodne pán jeho ucho jemu špicí; i zůstaneť služebníkem jeho na věky. ⁷ Když by pak prodal někdo dceru svou, aby byla děvkou, nevyjdeť tak, jako vycházejí služebníci. ⁸ Nelíbila-li by se pánu svému, kterýž jí sobě ještě nezasnoubil, dopustí ji vyplatiti. Lidu cizímu nebude míti práva prodati ji, poněvadž zhřešil proti ní. ⁹ Pakli by synu svému ji zasnoubil, učiníť jí tak,

jakž obyčej jest činiti dcerám. ¹⁰ A dal-li by mu jinou, z stravy její, oděvu jejího, a přívětivosti manželské nic této neujme. ¹¹ Neudělal-li by nic z toho trojího, vyjde darmo bez stříbra. ¹² Kdo by ubil člověka, až by od toho umřel, smrtí umře. ¹³ Když by pak neukládal o bezživotí jeho, než Bůh dal by jej v ruce jeho: tedy uložím tobě místo, do něhož by takový mohl uteci. ¹⁴ Pakli by kdo tak pyšně sobě počínal proti bližnímu svému, že by ho lstivě zabil, i od oltáře mého odtrhneš jej, aby umřel. ¹⁵ Kdo by otce svého neb matku svou bil, smrtí ať umře. ¹⁶ Kdo by pak, ukradna někoho, prodal jej, a nalezen by byl v ruce jeho, smrtí ať umře. ¹⁷ I ten, kdož by zlořečil otci svému neb mateři své, smrtí ať umře. ¹⁸ Když by se svadili muži, a urazil by který bližního svého kamenem neb pěstí, a ten by neumřel, než složil se na lůži; ¹⁹ A potom by povstal a chodil vně o holi své: již nebude vinen ten, kdož urazil; toliko co zatím obmeškal, to jemu nahradí, a na vyhojení jeho naloží. ²⁰ Když by pak ubil kdo služebníka svého neb děvku svou kyjem, tak že by umřel mu v ruce jeho: pomstou pomštěno bude nad takovým. ²¹ A však jestliže by den neb dva přečkal, neponese pomsty, nebo jej zaplatil. ²² Když by se svadili muži, a urazili ženu těhotnou, tak že by vyšel z ní plod její, však by se zhouba nestala: pokutován bude, jakž by uložil naň muž té ženy, a dá vedlé uznání soudců. ²³ Pakliž by smrt přišla, tedy dáš život za život, ²⁴ Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, ²⁵ Spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, modřinu za modřinu. ²⁶ Jestliže by kdo urazil služebníka svého v oko, aneb děvku svou v oko, tak že by jej o ně připravil: svobodného jej propustí za oko jeho. ²⁷ Pakli by zub služebníku svému neb zub děvce své vyrazil, svobodného jej propustí za zub jeho. ²⁸ Jestliže by vůl utrkl muže neb ženu, tak že by umřel člověk: ukamenován bude ten

vůl, aniž jedeno bude maso jeho, však pán vola toho bez viny bude. ²⁹ Než byl-li by vůl trkavý prvé, a bylo by to osvědčeno pánu jeho, on pak nezavřel by ho, a v tom zabil by muže neb ženu: vůl ten ukamenován bude, a pán jeho také umře. ³⁰ Pakliž mu bude uloženo, aby se vyplatil: tedy dá výplatu za život svůj, jakázkoli na něj uložena bude. ³¹ Buď že by syna utrkl, buď dceru, podlé soudu toho stane se jemu. ³² Jestliže by služebníka vůl ztrkal neb děvku, třidceti lotů stříbra dá pánu jeho, a vůl ten bude ukamenován. ³³ Kdyby kdo odhradil studnici, a neb vykopal někdo studnici, a zase jí nepřikryl, a vpadl by tam vůl neb osel: ³⁴ Pán té studnice nahradí to, a peníze položí pánu jeho, a což se zabilo, to sobě míti bude. ³⁵ A ustrčil-li by vůl něčí vola sousedova, že byl umřel: tedy prodadí vola toho živého, a podělí se penězi jeho; i s zabitým volem také se rozdělí. ³⁶ Pakli vědino bylo, že vůl byl trkavý prvé, a nezavřel ho pán jeho: bez výmluvy ať dá vola za vola, a zabité ať mu zůstane.

22

¹ Jestliže by kdo ukradl vola aneb dobytče, a zabil by je neb prodal: pět volů navrátí za toho vola, a čtvero dobytčat za to dobytče. ² (Jestliže by zloděj zastižen byl při podkopávání a ubit jsa, umřel by: ten, kdo ho ranil, nebude vinen smrtí. ³ Pakli by to ve dne učinil, smrtí vinen bude.) Bez prodlévání ať navrátí; pakli nemá co, prodán bude pro zlodějství své. ⁴ Jestliže nalezena bude v rukou jeho krádež, buď vůl, neb osel, buď dobytče ještě živé, dvénásobně navrátí. ⁵ Jestliže by kdo spásl pole neb vinici, a vpustil hovado své, aby se páslo na cizím poli: což nejlepšího má na poli svém neb vinici své, tím tu škodu nahradí. ⁶ Vyšel-li by oheň, a chytilo by se trní, a shořel by stoh neb stojaté obilí neb pole: nahradí

ten, kdož zapálil, to, což shořelo. ⁷ Kdyby někdo dal schovati bližnímu svému peníze neb nádoby, a bylo by ukradeno z domu muže toho, jestliže nalezen bude zloděj, dvojnásobně navrátí. ⁸ Pakli nebude zloděj nalezen, tedy postaven bude pán domu toho před soudce, a přísáhne, že nevztáhl ruky své na věc bližního svého. ⁹ O všelijakou věc, o niž by byla nesnáz, buď o vola neb osla, dobytče neb roucho, pro všelikou věc ztracenou, když by kdo pravil, že to jest: před soudce přijde pře obou dvou; ten, kohož oni vinného usoudí, dvojnásobně navrátí bližnímu svému. ¹⁰ Jestliže by kdo dal bližnímu svému k chování osla neb vola, neb dobytče a jakékoli hovado, a umřelo by neb ochromělo, neb zajato bylo, že žádný neviděl: ¹¹ Přísaha Hospodinova vkročí mezi oba, že nevztáhl ruky své k věci bližního svého; a přijme jej v tom pán věci té, a onen nebude povinen navraceti. ¹² Pakli by krádeží vzato bylo od něho, navrátiti zase má pánu jeho. ¹³ Pakli by udáveno bylo, postaví svědka a nebude povinen upláceti toho, což udáveno jest. ¹⁴ Kdyby pak někdo vypůjčil něčeho od bližního svého, a ochromělo by aneb umřelo v nepřítomnosti pána jeho, bez výmluvy navrátí zase. ¹⁵ Pakli by pán jeho byl s ním, není povinen platiti, poněvadž bylo za peníze najaté, a přišlo za mzdu svou. ¹⁶ Jestliže by kdo namluvil pannu, kteráž není zasnoubena, a spal by s ní: dáť jí věno, a vezme ji sobě za manželku. ¹⁷ Pakli by otec její nikoli nechtěl jí dáti jemu, odváží stříbra podlé obyčeje věna panenského. ¹⁸ Ěarodějníci nedáš živu býti. ¹⁹ Kdo by koli scházel se s hovadem, smrtí ať umře. ²⁰ Kdo by obětoval bohům, kromě samému Hospodinu, jako prokletý vyhlazen bude. ²¹ Příchozímu neučiníš křivdy, aniž utiskneš ho; nebo příchozí byli jste v zemi Egyptské. ²² Žádné vdovy neb sirotka trápiti nebudete. ²³ Pakli bez lítosti trápiti je budete, a oni by volali ke mně,

vězte, že vyslyším křik jejich. ²⁴ A rozhněvá se prchlivost má, i zbiji vás mečem; a budou ženy vaše vdovy a děti vaši sirotci. ²⁵ Půjčíš-li peněz lidu mému chudému, kterýž jest s tebou: nebudeš jemu jako lichevník, aniž ho lichvou obtížíš. ²⁶ Pakli v základu vezmeš roucho bližního svého, do západu slunce jemu je navrátíš. ²⁷ Nebo ten jediný má oděv, to jest roucho, jímž přikrývá tělo své, a na němž spí. Když bude volati ke mně, tedy uslyším, nebo jsem milosrdný. ²⁸ Soudcům nebudeš utrhati, a knížeti lidu svého zlořečiti nebudeš. ²⁹ Z hojnosti obilí, a tekutých věcí svých neobmeškáš prvotin obětovati. Prvorozeného z synů svých mně dáš. ³⁰ Tak učiníš s volem svým a s dobyt看 svým: Sedm dní bude s matkou svou, dne pak osmého mně je dáš. ³¹ Lid svatý budete mi, a nebudete jísti masa z udáveného na poli; psu je vržete.

23

¹ Nebudeš vynášeti pověsti lživé. Neklad' s bezbožným ruky své, abys měl býti s ním svědek nepravý. ² Nepostoupíš po množství ke zlému, a nebudeš se přimlouvati k rozepři, tak abys se uchýlil po větším počtu k převrácení soudu. ³ Ani chudého šanovati nebudeš v při jeho. ⁴ Trefil-li bys na vola nepřítele svého neb osla jeho, an bloudí, obrátíš a dovedeš ho k němu. ⁵ Uzřel-li bys an osel toho, jenž tě má v nenávisti, leží pod břemenem svým, zdaž se zdržíš, abys mu neměl pomoci? Nýbrž opravdově pomůžeš jemu, spolu s tím, kdož tě v nenávisti má. ⁶ Neprevrátíš soudu chudého svého v jeho při. ⁷ Od slova lživého vzdálíš se. Nevinného a spravedlivého nezabiješ, nebo já neospravedlním bezbožného. ⁸ Aniž bráti budeš darů, nebo dar oslepuje i prozřetelné, a převrací slova spravedlivých. ⁹ Příchozího nebudeš ssužovati; nebo sami znáte, jaký jest život příchozích,

poněvadž pohostinu jste byli v zemi Egyptské. ¹⁰ Po šest let osívati budeš zemi svou, a shromažďovati úrodu její; ¹¹ Sedmého pak léta ponecháš jí, ať odpočine, aby jedli chudí lidu tvého. Co pak zůstane po nich, pojí zvěř polní. Tak uděláš s vinicí svou i s olivovým svým. ¹² Šest dní budeš dělati díla svá, dne pak sedmého přestaneš, aby odpočinul vůl tvůj i osel tvůj, a oddechl syn děvky tvé i přichozí. ¹³ Ve všech těch věcech, kteréž mluvil jsem vám, ostříhati se budete. Jména bohů cizích ani připomínati nebudete, aniž bude slyšáno z úst tvých. ¹⁴ Tříkrát slaviti mi budeš svátek na každý rok. ¹⁵ Slavnosti přesnic ostříhati budeš. Sedm dní jísti budeš chleby přesné, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo v ten vyšel jsi z Egypta. Aniž se ukážete přede mnou prázdní. ¹⁶ A držeti budeš slavnost žně, když mi obětovati budeš prvotiny prací svých z toho, což jsi vsel na poli. Slavnost také sklizení držeti budeš při vyjití roku, když sklidiš práce své z pole. ¹⁷ Tříkrát v roce ukáže se každý z tvých pohlaví mužského před tváří Panovníka Hospodina. ¹⁸ Nebudeš obětovati krve z oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane tuk slavnosti mé do jitra. ¹⁹ Prvotiny prvních úrod země své přinášeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléku matere jeho. ²⁰ Aj, já posli anděla před tebou, aby ostříhal tebe na cestě, a přivedl tě na místo, kteréž jsem připravil. ²¹ Šetrně se měj před ním, a poslouvej hlasu jeho. Nepopouzej ho, neboť nepromine přestoupení vašeho, poněvadž jméno mé jest u prostřed něho. ²² Nebo budeš-li věrně poslouchati hlasu jeho, a činiti, cožť bych koli řekl: tedy nepřitelem budu nepřátel tvých, a trápati budu ty, jenž tebe trápí. ²³ Nebo půjde anděl můj před tebou, a uvede tě do země Amorejského a Hetejského, Ferezejského a Kananejského, Hevejského

a Jebuzejského, kteréž vyhladím. ²⁴ Nebudeš se klaněti bohům jejich, ani jim sloužiti, aniž dělati budeš tak, jako oni dělají; ale z gruntu vyvrátíš je, a obrazy jejich na kusy stroskoceš. ²⁵ Sloužiti pak budete Hospodinu Bohu svému, a požehnáš chlebu tvému i vodám tvým; a odejmu nemoc z prostředku tvého. ²⁶ Nebudeť, která by potratila, ani neplodná v zemi tvé; počet dnů tvých doplním. ²⁷ Strach svůj pustím před tebou, a předěším všeliký lid, proti kterémuž vyjdeš, a způsobím to, aby všickni nepřátelé tvoji utíkali před tebou. ²⁸ Pošli i sršně před tebou, aby vyhnali Hevea, a Kananea a Hetea před tváří tvou. ²⁹ Nevyženu ho od tváří tvé v jednom roce, aby se země neobrátila v poušť, a nerozmnožily se proti tobě šelmy divoké. ³⁰ Pomalu vyháněti jej budu od tváří tvé, až bys ty se rozplodil, a dědičně mohl ujíti zemi. ³¹ Položím pak meze tvé od moře Rudého až k moři Filistinskému, a od pouště až k řece; nebo v ruce vaše dám obyvatele země, a vyženeš je od tváří své. ³² Neučiníš s nimi a bohy jejich smlouvy. ³³ Nebudou bydleti v zemi tvé, aby nepřipravili tě k hříchu proti mně, když bys ctil bohy jejich; nebo by to bylo tobě osídlem.

24

¹ Mojžíšovi pak řekl: Vstup k Hospodinu ty a Aron, Nátab a Abiu, a sedmdesáte z starších Izraelských, a klaněti se budete zdaleka. ² Sám pak toliko Mojžíš vstoupí k Hospodinu, ale oni se nepřiblíží; aniž lid vstoupí s ním. ³ Tedy přišel Mojžíš, a vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a všechny soudy. I odpověděl všechnen lid jedním hlasem, a řekli: Všecka slova, kteráž mluvil Hospodin, učiníme. ⁴ Napsal pak Mojžíš všechna slova Hospodinova, a vstav ráno, vzdělal oltář pod horou, a dvanácte sloupů podlé počtu dvanáctera pokolení Izraelského. ⁵ A poslal

mládence z synů Izraelských, kteříž obětovali zápaly; a obětovali oběti pokojné Hospodinu, totiž voly. ⁶ I vzav Mojžíš polovici krve, vlil do medenic, a polovici druhou vylil na oltář. ⁷ Vzav také knihu smlouvy, četl v uších lidu. Kteříž řekli: Cožkoli mluvil Hospodin, činiti a poslouchati budeme. ⁸ Vzal také Mojžíš krev a pokropil lidu a řekl: Aj, krev smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin při všech těchto věcech. ⁹ Potom vstoupili Mojžíš a Aron, Nádab a Abiu a sedmdesát z starších Izraelských, ¹⁰ A viděli Boha Izraelského. A pod nohama jeho bylo jako dílo z kamene zafirového, a jako nebe, když jest jasné. ¹¹ Na knížata pak synů Izraelských nevztáhl ruky své, ačkoli viděli Boha, a potom jedli i pili. ¹² I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstup ke mně na horu a buď tam; a dám tobě tabule kamenné, zákon i přikázání, kteráž jsem napsal, abys je učil. ¹³ Tedy vstal Mojžíš a Jozue služebník jeho; i vstoupil Mojžíš na horu Boží. ¹⁴ Starším pak řekl: Zůstaňte tuto, dokudž se nenavrátime k vám. A teď Aron a Hur jsou s vámi, kdož by měl rozepři, k nim ať jde. ¹⁵ Tedy vstoupil Mojžíš na horu, a přikryl oblak horu. ¹⁶ I přebývala sláva Hospodinova na hoře Sinai, a přikryl ji oblak za šest dní; a dne sedmého zavolal na Mojžíše z prostřed oblaku. ¹⁷ A tvárnost slávy Hospodinovy byla jako spalující oheň na vrchu hory, před očima synů Izraelských. ¹⁸ I všel Mojžíš do prostřed oblaku a vstoupil na horu. A byl Mojžíš na hoře čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí.

25

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv k synům Izraelským, ať mi vybírají obět vzhůru pozdvižení. Od každého člověka, kterýž by ji z srdce dobrovolně dal, přijměte takovou obět mou. ³ Tatoť pak jest obět pozdvižení, kterouž budete bráti od nich: Zlato, a stříbro, a

měď, ⁴ Postavec modrý, šarlat, a červec dvakrát barvený, bílé hedbáví a srsti kozí; ⁵ Též kůže skopcové na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setim, ⁶ Olej k svícení, vonné věci na olej ku pomazování, a pro kadění vonné věci; ⁷ Kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramníku a náprsníku. ⁸ I udělajíť mi svatyni, abych bydlil uprostřed nich. ⁹ Vedlé všeho, jakž já ukazuji tobě podobenství stánku a podobenství všech nádob jeho, tak uděláte. ¹⁰ Udělají také truhlu z dříví setim. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého lokte šířkost její, půl druhého také lokte vysokost její. ¹¹ A obložíš ji zlatem čistým, vnitř i zevnitř obložíš ji; a uděláš nad ní vůkol korunu zlatou. ¹² Sliješ k ní také čtyři kruhy zlaté, kteréž přiděláš ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její. ¹³ Uděláš k tomu i sochory z dříví setim, a obložíš je zlatem. ¹⁴ I uvlečeš sochory do kruhů po stranách té truhly, aby na nich nošena byla truhla. ¹⁵ V kruzích té truhly budou bývati sochorové; nebudou vytahováni z nich. ¹⁶ A dáš do truhly svědectví, kteréž dám tobě. ¹⁷ Uděláš i slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého pak lokte šířkost její. ¹⁸ Uděláš také dva cherubíny zlaté, z taženého zlata uděláš je na dvou koncích slitovnice. ¹⁹ Uděláš pak cherubína jednoho na jednom konci, a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici uděláte cherubíny na obou koncích jejích. ²⁰ A budou míti cherubínové křídla vztažená svrchu, zastírajíce křídly svými slitovnici, a tváři jejich obráceny budou jednoho k druhému; k slitovnici budou tváři cherubínů. ²¹ Dáš pak slitovnici svrchu na truhlu, a do truhly vložíš svědectví, kteréž dám tobě. ²² A tam budu přicházeti k tobě, a s tebou z té slitovnice, z prostředku dvou cherubínů, kteříž jsou nad truhlou

svědectví, mluvit o všechno, což bych poroučeti chtěl k synům Izraelským. ²³ Uděláš také stůl z dříví setim. Dvou loket bude dlouhost jeho, a na loket šírokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost jeho. ²⁴ A obložíš jej zlatem čistým, a uděláš mu okolek zlatý vůkol. ²⁵ Uděláš také okolo něho lištu čtyř prstů zšíří; a okolek zlatý uděláš okolo té lišty. ²⁶ Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpustíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho. ²⁷ Pod tou lištou budou kruhové, skrze něž provlačování budou sochorové k nošení stolu. ²⁸ Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem; i bude stůl nošen na nich. ²⁹ Uděláš také misy jeho, a lžice jeho, a přikryvadla jeho, a koflíky jeho, k přikrývání; z čistého zlata naděláš toho. ³⁰ A klásti budeš na ten stůl chleby předložení před tvář mou ustavičně. ³¹ Uděláš také svícen z zlata čistého, z taženého zlata ať jest ten svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho a koule jeho, i květové jeho z něho budou. ³² A šest prutů vycházeti bude z boků jeho, tři prutové svícnu s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho. ³³ Tři misky udělané na způsob pecky mandlové ať jsou na prutu jednom, a koule a květ, a tři misky udělané na způsob pecky mandlové na prutu druhém, a koule a květ; takž i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících. ³⁴ Na svícnu také budou čtyři misky udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho, i květové jeho. ³⁵ A bude koule pode dvěma pruty z něho, koule též pod druhými dvěma pruty z něho, koule opět pod jinými dvěma pruty z něho; a tak pod šesti pruty vycházejícími z svícna. ³⁶ Koule jejich i prutové jejich z něho budou; všechno to z cela kované z zlata čistého. ³⁷ Uděláš i sedm lamp na něj; a bude je rozsvěcovati kněz, aby svítily po stranách jeho. ³⁸ I utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho z zlata čistého. ³⁹ Z centnéře zlata čistého uděláno bude to se vším tím

nádobím. ⁴⁰ Hleďž pak, abys udělal podle podobenství toho, kteráž tobě ukázáno jest na hoře.

26

¹ Příbytek pak uděláš z desíti čalounů, kteříž budou z bílého hedbáví soukaného, a z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného; a cherubíny dílem řemeslným uděláš. ² Dlouhost čalounu jednoho osm a dvacetí loket, a šířkost čalounu jednoho čtyři lokty; míra jedna bude všech čalounů. ³ Pět čalounů spolu spojeno bude jeden s druhým, a pět druhých čalounů též spolu spojeno bude jeden s druhým. ⁴ A naděláš i ok z hedbáví modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se má spojovati s druhým; a tolikéž uděláš na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém. ⁵ Padesáte ok uděláš na čalounu jednom, a padesáte ok uděláš po kraji čalounu, kterýmž má připojen býti k druhému; oko jedno proti druhému aby bylo. ⁶ Uděláš také padesáte haklíků zlatých a spojíš čalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak bude příbytek jeden. ⁷ Nadto uděláš houní z srstí kozích na stánek k přistírání příbytku po vrchu; jedenácte takových houní uděláš. ⁸ Dlouhost houně jedné třidceti loktů, a šířkost houně jedné čtyř loktů; jednotejná míra těch jedenácti houní bude. ⁹ A spojíš pět houní obzvláštně, a šest houní opět obzvláštně, a přehneš na dvě houni šestou napřed v čele stánku. ¹⁰ Uděláš pak padesáte ok po kraji houně jedné na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok po kraji houně k spojení druhému. ¹¹ Uděláš také haklíků měděných padesát, kteráž vepneš do ok, a spojíš stánek, aby byl jedno. ¹² Co pak zbývá houní po přikrytí stánku, totiž půl houně přesahující, převisne při zadní straně příbytku. ¹³ A loket s jedné a loket s druhé strany, zbývající na dyl z houní stánku, převisne po

stranách příbytku sem i tam, aby jej přikrýval. ¹⁴ Uděláš také přikrytí na stánek z koží skopových na červeno barvených, přikrytí také z koží jezevčích svrchu. ¹⁵ Naděláš k příbytku i desk stojatých z dříví setim. ¹⁶ Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého lokte širokost dsky jedné. ¹⁷ Dva čepy dška jedna míti bude, podobně jako stupně u schodu zpořádané, jeden proti druhému; tak uděláš u všech desk příbytku. ¹⁸ Zděláš pak desky k příbytku, dvacet desk k straně polední, k větru polednímu. ¹⁹ (A čtyřiceti podstavků stříbrných uděláš pod dvacet desk; dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její.) ²⁰ Na druhé pak straně příbytku k straně půlnoční dvacet desk, ²¹ A čtyřiceti podstavků jejich stříbrných; dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou. ²² Na straně také příbytku k západu šest uděláš desk. ²³ A dvě dsky uděláš v obou dvou úhlech příbytku; ²⁴ Kteréž budou spojené pozpodu, a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak bude při dvou těch, ve dvou úhlech budou. ²⁵ A tak bude osm desk, a podstavkové jejich stříbrné, šestnácte podstavků; dva podstavkové pod dskou jednou a dva podstavkové pod dskou druhou. ²⁶ Naděláš také svlaků z dříví setim. Pět jich bude dskám k straně příbytku jedné, ²⁷ A pět svlaků dskám při straně příbytku druhé, a pět svlaků dskám k straně západní příbytku dosahující k oběma úhlům. ²⁸ Ale prostřední svlak u prostřed desk provleče se od jednoho konce k druhému. ²⁹ Ty pak dsky obložíš zlatem, a kruhy k nim uděláš zlaté, do nichž by svlakové byli uvlačováni; a obložíš i svlaky zlatem. ³⁰ A tak vyzdvihneš příbytek podlé způsobu toho, kterýž tobě ukázán na hoře. ³¹ Uděláš i oponu z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví soukaného; dílem řemeslným uděláš ji

s cherubíny. ³² A zavěsíš ji na čtyřech sloupích z dříví setim, obložených zlatem, (hákové jejich zlatí), na čtyřech podstavcích stříbrných. ³³ A dáš oponu na háky, a vneseš vnitř za oponu truhlu svědectví; a oddělovati vám bude ta opona svatyni od svatyně svatých. ³⁴ Položíš také slitovnici na truhlu svědectví v svatyni svatých. ³⁵ A postavíš stůl vně před oponou, svícen pak naproti stolu v straně příbytku polední, a stůl dáš na stranu půlnocní. ³⁶ A uděláš zastření dveří stánku z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem vyšíváním. ³⁷ K zastření pak tomu uděláš pět sloupů z dříví setim, kteréž obložíš zlatem, a hákové jejich zlatí; a sleješ k nim pět podstavků měděných.

27

¹ Uděláš také oltář z dříví setim pěti loket zdýlí a pěti loket zšíří; čtverhranatý bude oltář, a tři loket zvýší bude. ² A zděláš mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho budou rohové jeho; a obložíš jej mědí. ³ Naděláš také k němu hrnců, do kterýchž by popel bral, a lopat a kotlíku, a vidliček a nádob k uhlí. Všecka nádobí jeho z mědi uděláš. ⁴ Uděláš mu i rošt mřežovaný měděný, a u té mříže čtyři kruhy měděné na čtyřech rozích jejích. ⁵ A dáš ji pod okolek oltáře do vnitřku; a bude ta mříže až do polu oltáře. ⁶ Uděláš k tomu oltáři i sochory z dříví setim, a mědí je okuješ. ⁷ A ti sochorové provlečení budou skrze ty kruhy; a budou sochorové ti na obou stranách oltáře, když nošen bude. ⁸ Uděláš jej z desk, aby byl vnitř prázdný; jakž ukázáno tobě na hoře, tak udělají. ⁹ Uděláš také síň příbytku k straně polední; koltry síně té očkovaté budou z bílého hedbáví soukaného; sto loket zdělí ať má kraj jeden. ¹⁰ Sloupů pak bude k nim dvadcet,

a podstavků k nim měděných dvacet; háky na sloupích a přepásaní jich stříbrné. ¹¹ A tak i strana půlnoční na dyl ať má koltry očkované sto loket zdýlí, a sloupů svých dvaceti, a podstavků k nim měděných dvaceti; háky na sloupích a přepásaní jich stříbrné. ¹² Na šíř pak té síně k straně západní budou koltry očkované padesáti loktů zdýlí, a sloupů k nim deset, a podstavků jejich deset. ¹³ A šířkost síně v straně přední na východ bude padesáti loktů. ¹⁴ Patnácti loktů budou koltry očkované k straně jedné, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři. ¹⁵ A k straně druhé patnácti loktů zdýlí budou koltry očkované, sloupové jejich tři, a podstavkové jejich tři. ¹⁶ K bráně pak té síně uděláno bude zastření dvacíti loktů z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví soukaného, dílem krumpěřským, sloupové k němu čtyři, a podstavkové jejich čtyři. ¹⁷ Všickni sloupové síně vůkol přepásaní budou stříbrem; hákové pak jejich budou stříbrní, a podstavkové jejich mědění. ¹⁸ Dlouhost síně bude sto loket, a šířkost padesáte, všudy jednorovinná, vysokost pak pěti loktů, z bílého hedbáví soukaného, a podstavkové budou mědění. ¹⁹ Všecka nádobí příbytku, ke vší službě jeho, a všickni kolíkové jeho, i všickni kolíkové síně z mědi budou. ²⁰ Ty také přikaz synům Izraelským, ať nanesou oleje olivového čistého, vytlačeného k svícení, aby lampy vždycky rozsvěcovány byly. ²¹ V stánku úmluvy před oponou, kteráž zastíráti bude svědectví, spravovati je budou Aron a synové jeho od večera až do jitra před Hospodinem. Toť bude řád věčný, kterýž zachovávatí budou potomci jejich mezi syny Izraelskými.

28

¹ Ty pak přijmi k sobě Arona bratra svého s syny jeho

z prostředku synů Izraelských, aby úřad kněžský konali přede mnou: Aron, Nádab, Abiu, Eleazar a Itamar, synové Aronovi. ² A uděláš roucha svatá Aronovi bratru svému k slávě a k ozdobě. ³ Ty také mluvití budeš se všichni umělými řemeslníky, kteréž jsem naplnil duchem moudrosti, aby dělali roucha Aronovi ku posvěcení jeho, v nichž by úřad kněžský konal přede mnou. ⁴ Tato pak jsou roucha, kteráž udělají, náprsník, náramenník, plášť a sukni s oky, čepici a pás. Takové šaty svaté udělají Aronovi bratru tvému a synům jeho, aby úřad kněžský konali přede mnou. ⁵ A vezmou řemeslníci zlato a modrý postavec, a šarlat a červec dvakrát barvený a kment. ⁶ Udělají pak náramenník z zlata, z postavce modrého a šarlatu, z červce dvakrát barveného a hedbáví bílého, přesukovaného dílem řemeslným. ⁷ Dva vrchní kraje spojená míti bude na dvou koncích svých, a tak se spolu držeti bude. ⁸ Přepásaní pak přes ten náramenník, kteréž na něm bude, podobné bude dílu jeho; z týchž věcí bude, totiž z zlata, z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z hedbáví bílého přesukovaného. ⁹ Vezmeš také dva kameny onychinové, a vyryješ na nich jména synů Izraelských. ¹⁰ Šest jmen jejich na kameni jednom, a jmen šest ostatních na kameni druhém, podle pořádku narození jejich. ¹¹ Dílem řemeslníka, kterýž řeže na kameni, a kterýž vyrývá pečeti, vyryješ na těch dvou kameních jména synů Izraelských; do zlata je vsadiš. ¹² A položíš dva kameny ty na vrchních krajích náramenníku, kameny pro paměť na syny Izraelské; a nositi bude Aron jména jejich před Hospodínem na obou ramenách svých na památku. ¹³ Uděláš i haklíky zlaté. ¹⁴ A dva řetízky z zlata čistého jednoduše uděláš dílem točeným, a zavěšíš řetízky ty stočené na ty haklíky. ¹⁵ Uděláš také náprsník soudu dílem řemeslným, takovým dílem, jako náramen-

ník uděláš jej z zlata, z postavce modrého, z šarlatu, z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbávi přesukovaného. ¹⁶ Ětverhraný bude a dvojnásobní; pídí dlouhost, a pídí širokost jeho bude. ¹⁷ A vysadíš jej všudy kamením drahým. Ětyřmi řady ať jest kamení, pořádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v prvním řadu; ¹⁸ V druhém pak zpořádaní karbunkulus, zafir a jaspis; ¹⁹ A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst; ²⁰ V čtvrtém řadu chryzolit, onychin a beryl. Vsazení budou do zlata v svém pořádku. ²¹ Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bude dvanácte, podlé jmen jejich, dílem řežících pečeti; jeden každý podlé jména svého, pro dvanáctero pokolení budou. ²² Uděláš i k náprsníku řetízky jednostejné dílem točeným z zlata čistého. ²³ Uděláš také k náprsníku dva kroužky zlaté, a dáš je na dva kraje náprsníka. ²⁴ A prostrčíš dva řetízky zlaté skrze dva kroužky po krajích náprsníka. ²⁵ A druhé konce těch dvou řetízků připeš k haklíkům, a dáš na vrchní kraje náramenníka po předu. ²⁶ Uděláš i dva kroužky zlaté, kteréž dáš na dva kraje náprsníka, na tu obrubu jeho, kteráž jest po té straně k náramenníku do vnitřku. ²⁷ Uděláš ještě dva jiné kroužky zlaté, kteréž dáš na dvě strany náramenníka zespod po předu naproti spojení jeho, svrchu nad přepásáním náramenníka. ²⁸ Tak svíží náprsník ten, kroužky jeho s kroužky náramenníka, tkanicí z postavce modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a neodevstával náprsník od náramenníka. ²⁹ I bude nositi Aron jména synů Izraelských na náprsníku soudu na srdci svém, když vcházeť bude do svatyně, na památku před Hospodinem ustavičně. ³⁰ Položíš pak do náprsníku soudu urim a thumim, aby bylo na srdci Aronově, když vcházeť bude před Hospodina; a nositi bude Aron soud synů Izraelských na srdci svém před Hospodinem vždycky. ³¹ Uděláš také

plášť pod náramenník, všecken z postavce modrého. ³² A bude na vrchu v prostřed něho díra; okolek její všudy vůkol dílem tkaným, jako obojek u pancíře bude, aby se neroztrhl. ³³ Uděláš i na podolku jeho jablka zrnatá z hedbáví modrého, z šarlatu a z červce dvakrát barveného, na podolku jeho vůkol, a zvonečky zlaté mezi nimi vůkol. ³⁴ Zvonček zlatý a jablko zrnaté, opět za tím zvonček zlatý a jablko zrnaté na podolku pláště vůkol. ³⁵ A bude to míti na sobě Aron při službách, aby slyšán byl zvuk jeho, když vcházeti bude do svatyně před Hospodina, i když vycházeti bude, aby neumřel. ³⁶ Uděláš také plech z zlata čistého, a vyryješ na něm dílem vyrývajících pečeti: Svatost Hospodinu. ³⁷ Kterýž dáš na tkanici z modrého postavce, a bude na čepici; napřed na čepici bude. ³⁸ I bude nad čelem Aronovým, aby nesl Aron nepravosti posvěcených věcí, kterýchž by posvětili synové Izraelští při všech dařích posvěcených věcí svých; a bude nad čelem jeho vždycky, aby příjemné je činil před Hospodinem. ³⁹ Uděláš také sukni z hedbáví bílého vázanou s oky; uděláš i čepici z hedbáví bílého; pás také uděláš dílem krumpěřským. ⁴⁰ Synům také Aronovým zděláš sukně; pasy také jim uděláš a klobouky k slávě a k ozdobě. ⁴¹ A oblečeš v ně Arona bratra svého a syny jeho s ním, a pomažeš jich, a naplníš ruce jejich, a posvětiš mi jich, aby úřad kněžský konali přede mnou. ⁴² Nadělej jim i košilek lněných k zakrytí nahoty těla; od bedr až do stehů budou. ⁴³ A ať je na sobě mají Aron i synové, když vcházeti budou do stánku úmluvy, aneb když přistupovati budou k oltáři, aby sloužili v svatyni; a neponesou nepravosti, aniž zemrou. Řád tento bude věčný jemu i potomkům jeho po něm.

29

¹ Toto také učiníš jim ku posvěcení jich, aby úřad kněžský konali přede mnou: Vezmi volka jednoho ještě mladého a skopce dva bez vady. ² Chleby též přesné a koláče přesné s olejem smíšené, a oplatky přesné polité olejem; z běli pšeničné naděláš toho. ³ A vklada to do koše jednoho, obětovati to budeš v koši, spolu s tím volkem a dvěma skopci. ⁴ Potom Aronovi a synům jeho přistoupiti kážeš ke dveřím stánku úmluvy, a umyješ je vodou. ⁵ A vezma roucha, oblečeš Arona v sukni, a v plášť náležící pod náramenník, a v náramenník, a v náprsník, a přepášeš ho pasem náramenníka. ⁶ Vstavíš i čepici na hlavu jeho, a korunu svatosti vstavíš na čepici. ⁷ Naposledy vezmeš olej pomazání, a vyleje na hlavu jeho, pomažeš ho. ⁸ Potom synům jeho přistoupiti kážeš, a zobláčíš je v sukni. ⁹ A zopasuješ je pasy, Arona i syny jeho, a vstavíš jim čepičky na hlavu. I budouť míti kněžství řádem věčným; a posvětiš ruky Aronovy a ruky synů jeho. ¹⁰ Přivedeš také volka před stánek úmluvy, i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka. ¹¹ A zabiješ volka před Hospodinem u dveří stánku úmluvy. ¹² A nabera krve z volka, pomažeš na rozích oltáře prstem svým, a všecku krev vyleješ k spodku oltáře. ¹³ Vezmeš pak všecken tuk příkrývající droby a branici s jater, a dvě ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a zapálíš to na oltáři. ¹⁴ Maso pak z toho volka, a kůži s lejny jeho spálíš ohněm vně za stany; nebo obět za hříchy jest. ¹⁵ Skopce také jednoho vezmeš, a vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu toho skopce. ¹⁶ A zabiješ toho skopce, a nabera krve jeho, pokropíš oltáře na vrchu vůkol. ¹⁷ Skopce pak rozsekáš na kusy, a vymyje droby jeho i nohy, vkladeš je na ty kusy z něho a na hlavu jeho. ¹⁸ A potom všeho skopce zapálíš na oltáři; nebo zápal ten jest Hospodinu vůně příjemná, obět

ohnivá jest Hospodinu. ¹⁹ Vezmeš také skopce druhého; i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu téhož skopce. ²⁰ A zabiješ skopce toho, a vezma krev jeho, pomažeš jí konce ucha Aronova, a konce pravého ucha synů jeho, i palce na pravé ruce jejich, a palce na pravé noze jejich; a vykropíš tu krev na oltář vůkol. ²¹ A vezma krve, kteráž bude na oltáři, a oleje pomazání, pokropíš Arona a roucha jeho i synů jeho a roucha jejich s ním; a budeť posvěcen on i roucho jeho, i synové jeho, a roucho synů jeho s ním. ²² Potom vezmeš z skopce tuk a ocas, a tuk příkrývající droby, a branici s jater, a dvě ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a plece pravé, (nebo skopec naplnění jest), ²³ A jeden pecník chleba, a jeden koláč chleba s olejem, a oplitek jeden z koše chlebů přesných, kterýž jest před Hospodinem. ²⁴ A dáš to vše v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, a obraceti to budeš sem i tam, aby byla obět obracení před Hospodinem. ²⁵ Potom vezma to z rukou jejich, zapálíš na oltáři v zápal, k vůni příjemné před Hospodinem. Toť jest obět ohnivá Hospodinu. ²⁶ Vezmeš také hrudí z skopce posvěcení, kterýž bude Aronův, a obraceti je budeš sem i tam, aby byla obět obracení před Hospodinem; a budeť na tvůj díl. ²⁷ Posvětiš tedy hrudí obracení, a plece pozdvižení, kteréž obracínou a kteréž pozdvihováno bylo z skopce posvěcení, z toho, kterýž bude Aronův, a z toho, kterýž bude synů jeho. ²⁸ A bude to Aronovi a synům jeho právem věčným od synů Izraelských, když obět pozdvižení bude. Nebo pozdvižení bude od synů Izraelských, z obětí jejich pokojných; pozdvižení jejich náleží Hospodinu. ²⁹ Roucha pak svatá, kteráž jsou Aronova, zůstanou synům jeho po něm, aby pomazováni byli v nich, a aby posvěcovány byly v nich ruce jejich. ³⁰ Sedm dní bude v nich choditi kněz, kterýž bude na jeho místě z synů jeho, kterýž vcházeť bude do stánku

2 Mojžíšova 29:31 57 2 Mojžíšova 29:46

úmluvy, aby sloužil v svatyni. ³¹ Skopce pak posvěcení vezma, uvaříš maso jeho na místě svatém. ³² A budeť jísti Aron s syny svými maso toho skopce a chléb, kterýž jest v koši u dveří stánku úmluvy. ³³ Jísti budou to ti, za něž očištění se stalo ku posvěcení rukou jejich, aby posvěceni byli. Cizí pak nebude jísti, nebo svatá věc jest. ³⁴ Zůstalo-li by co masa posvěcení a chleba až do jitra, spálíš ostatky ohněm; nebude jedeno, nebo svatá věc jest. ³⁵ Tak tedy uděláš s Aronem a syny jeho vedlé všeho, což jsem přikázal tobě; za sedm dní posvěcovati budeš rukou jejich. ³⁶ A volka za hřích obětovati budeš na každý den na očištění, a krvi za hřích pokropíš oltáře, čině očištění na něm, a pomažeš ho ku posvěcení jeho. ³⁷ Za sedm dní očišťování konati budeš na oltáři, a posvětiš ho, a ten oltář bude nejsvětější. Cokoli dotkne se oltáře, posvěceno bude. ³⁸ A toto jest, což obětovati budeš na oltáři, beránky roční dva, na každý den ustavičně. ³⁹ Jednoho beránka obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou. ⁴⁰ A desátý díl efi běli smíšené s olejem vytlačeným, jehož by bylo s čtvrtý díl hin, a k oběti mokré čtvrtý díl hin vína na jednoho beránka. ⁴¹ Tolikéž beránka druhého obětovati budeš k večerou. Jako při oběti suché ranní, a jako při mokré oběti její, tak při této učiníš, aby byla vůně příjemná, obět ohnivá Hospodinu. ⁴² Zápalná obět tato ustavičná ať jest po všechny věky vaše u dveří stánku úmluvy před Hospodinem, kdež přicházeti budu k vám, abych tam s tebou mluvil. ⁴³ A tam přicházeti budu k synům Izraelským, a posvěceno bude místo slávou mou. ⁴⁴ Nebo posvětím stánku úmluvy i oltáře; Arona také a synů jeho posvětím, aby mi úřad kněžský konali. ⁴⁵ A bydliti budu u prostřed synů Izraelských, a budu jim za Boha. ⁴⁶ A zvědíť, že já jsem Hospodin Bůh jejich, kterýž jsem je vyvedl z země Egyptské, abych přebýval u

prostřed nich, já Hospodin Bůh jejich.

30

¹ Uděláš i oltář, na němž by se kadilo; z dříví setim uděláš jej. ² Lokte zdělí, a lokte zšíří, čtverhraný bude, a dvou loket zvýší; z něho budou rohy jeho. ³ Obložíš pak jej zlatem čistým, svrcek jeho i po stranách vůkol i rohy jeho; a uděláš mu korunu zlatou vůkol. ⁴ Po dvou také kruzích zlatých uděláš u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po obou stranách jeho; a skrze ně provlečeš sochory, aby nošen byl na nich. ⁵ Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem. ⁶ A postavíš jej před oponou, za kterouž jest truhla svědectví, před slitovnicí, kteráž jest nad svědectvím, kdež přicházeti budu k tobě. ⁷ I kaditi bude na něm Aron kadidlem z vonných věcí; každého jitra, když spraví světla, kaditi bude. ⁸ Tolikéž když rozsvítí Aron lampy k večerou, kaditi bude kaděním vonných věcí ustavičně před Hospodinem po rodech vašich. ⁹ Nevložíte na něj kadidla cizího, ani zápalu, ani oběti suché, ani oběti mokré obětovati budete na něm. ¹⁰ Toliko očištění vykoná nad rohy jeho Aron jednou v roce, krví oběti za hřích v den očišťování; jednou v roce očištění vykoná na něm po rodech vašich; svatosvaté jest Hospodinu. ¹¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: ¹² Když vyzdvihneš hlavní summu synů Izraelských náležejících ku počtu, dá jeden každý výplatu duše své Hospodinu, když je počítati budeš, aby nebyla na nich rána, když sečtení budou. ¹³ Toto pak dají: Každý z těch, kteří jdou v počet, půl lotu dá, podlé lotu svatyně. (Dvadceti peněz platí ten lot.) Půl lotu obět pozdvižení bude Hospodinu. ¹⁴ Kdožkoli jde v počet od dvadcíti let a výše, tu obět pozdvižení ať dá Hospodinu. ¹⁵ Bohatý nedá více, a chudý nedá méně, než půl lotu, když dávatí

budou obět pozdvižení Hospodinu k očištění duší vašich. ¹⁶ A vezma stříbro očištění od synů Izraelských, dáš je na potřeby k službě stánku úmluvy; a bude to synům Izraelským na památku před Hospodinem k očištění duší vašich. ¹⁷ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ¹⁸ Uděláš i umyvadlo měděné k umývání a podstavek jeho měděný, a postavíš je mezi stánkem úmluvy a oltářem, a naleješ do něho vody. ¹⁹ Umývati budou z něho Aron i synové jeho ruce své i nohy své. ²⁰ Když vcházeți budou do stánku úmluvy, umývati se budou vodou, aby nezemřeli, aneb když by měli přistupovati k oltáři, aby sloužili, a zapalovali obět ohnivou Hospodinu. ²¹ I budou umývati ruce i nohy své, aby nezemřeli. A bude jim ustanovení toto věčné, Aronovi i semeni jeho po rodech jejich. ²² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²³ Ty pak vezmi sobě vonných věcí předních: Mirry nejčistší pět set lotů, a skořice vonné polovici toho, totiž dvě stě a padesát, a prustvorce vonného dvě stě a padesát; ²⁴ Kasie pak pět set lotů na váhu svatyně, oleje olivového míru hin. ²⁵ A uděláš z toho olej pomazání svatého, mast nejvýbornější dílem apatykářským. Olej pomazání svatého bude. ²⁶ Pomažeš jím stánku úmluvy i truhly svědectví, ²⁷ A stolu i všech nádob k němu, svícnu i všech nádob jeho, i oltáře, na němž se kadí; ²⁸ Oltáře také, na němž se pálí oběti, a všech nádob jeho, i umyvadla s podstavkem jeho. ²⁹ Tak posvětiš jich, aby byly nejsvětější. Cožkoli dotkne se jich, posvěceno bude. ³⁰ Arona také a synů jeho pomazeš, a posvětiš jich, aby úřad kněžský konali přede mnou. ³¹ K synům pak Izraelským mluvití budeš, řka: Tento olej pomazání svatého bude mi v národech vašich. ³² Tělo člověka nebude mazáno jím, a podlé složení jeho neuděláte podobného. Svatýť jest, svatý vám bude. ³³ Kdo by koli udělal mast podobnou, a neb mazal by jí cizího,

vyhlazen bude z lidu svého. ³⁴ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi sobě vonných věcí, balsamu, onychi, galbanu vonného, a kadidla čistého; jednostejná váha toho bude. ³⁵ A uděláš z toho kadidlo, složení dílem apatykářským smíšené, čisté a svaté. ³⁶ A ztluka to drobně, klásti budeš z něho před svědectvím v stánku úmluvy, kdež přicházeti budu k tobě. Nejsvětější to vám bude. ³⁷ Neuděláte sobě kadidla podlé složení tohoto, kteréž připravíš; za svatou věc tobě bude pro Hospodina. ³⁸ Kdo by koli dělal co podobného k vůni sobě, vyhlazen bude z lidu svého.

31

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Hle, povolal jsem ze jména Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. ³ A naplnil jsem ho duchem Božím, moudrostí a rozumností, i uměním všelijakého řemesla, ⁴ Aby vtipně smyslití uměl, což by koli řemeslně uděláno býti mohlo z zlata a z stříbra i z mědi. ⁵ I v řezání kamení drahého k vsazování, i v umělém vysazování na dřevě aby dělal všelijaké dílo. ⁶ A aj, já přidal jsem jemu Aholiaba, syna Achisamechova, z pokolení Dan. A v srdci každého vtipného složil jsem moudrost, aby spravili vše, což jsem přikázal tobě: ⁷ Stánek úmluvy a truhlu svědectví, a slitovnici, kteráž má býti na ní, i všelijaké nádoby stánku; ⁸ Stůl také a nádoby k němu, i svícen čistý se všemi nádobami jeho, a oltář pro kadění; ⁹ Též oltář k zápalům se všemi nádobami jeho, a umyvadlo s podstavkem jeho; ¹⁰ I roucha k službě, i roucha svatá Aronovi knězi, i roucha synů jeho, aby mi úřad kněžský konali; ¹¹ I olej pomazání a kadidlo vonné do svatyně. Všecko tak, jakž jsem přikázal tobě, udělají. ¹² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ¹³ Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem

Hospodin, kterýž vás posvěcuje. ¹⁴ Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poškodil, smrtí umře; a kdo by koli dělal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostředku lidu svého. ¹⁵ Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrtí umře. ¹⁶ Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. ¹⁷ Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul. ¹⁸ I dal Pán Mojžíšovi po dokonání těchto řečí s ním na hoře Sinai dvě dsky svědectví, dsky kamenné, psané prstem Božím.

32

¹ Vida pak lid, že by prodléval Mojžíš sstoupiti s hůry, sebrali se proti Aronovi a řekli jemu: Vstaň, udělej nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo. ² I řekl jim Aron: Odejmete náušnice zlaté, kteréž jsou na uších žen vašich, synů vašich i dcer vašich, a přineste ke mně. ³ Tedy strhl všecken lid náušnice zlaté, kteréž byly na uších jejich, a přinesli k Aronovi. ⁴ Kteréžto vzav z rukou jejich, dal je do formy, a udělal z nich tele slité. I řekli: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské. ⁵ Což vida Aron, vzdělal oltář před ním. I volal Aron, a řekl: Slavnost Hospodinova zítra bude. ⁶ A nazejtří vstavše velmi ráno, obětovali zápaly, a přivedli oběti pokojné. I sedl lid, aby jedl a pil, potom vstali, aby hráli. ⁷ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, sstup, nebo porušil se lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské. ⁸ Sešli brzo s cesty, kterouž jsem přikázal jim. Udělali sobě tele slité, a klaněli se mu, a obětovali

jemu, řkouce: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské. ⁹ Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Viděl jsem lid tento, a aj, lid jest tvrdé šíje. ¹⁰ Protož nyní nech mne, abych v hněvě prchlivosti své vyhladil je, tebe pak učiním v národ veliký. ¹¹ I modlil se Mojžíš Hospodinu Bohu svému, a řekl: Pročež, ó Hospodine, rozněcuje se prchlivost tvá na lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské v síle veliké a v ruce mocné? ¹² A proč mají mluvit Egyptští, řkouce: Lstivě je vyvedl, aby zmordoval je na horách, a aby vyhladil je se svrchku země? Odvrát se od hněvu prchlivosti své, a lituj zlého, kteréžs uložil uvést na lid svůj. ¹³ Rozpomeň se na Abrahama, Izáka a Izraele, služebníky své, jimž jsi zapřisáhl skrze sebe samého a mluvil jsi jim: Rozmnožím sítě vaše jako hvězdy nebeské, a všecku zemi tuto, o kteréž jsem mluvil, dám semeni vašemu, a dědičně obdržíte ji na věky. ¹⁴ I litoval Hospodin zlého, kteréž řekl, že učiní lidu svému. ¹⁵ A obrátiv se Mojžíš, sstoupil s hůry, dvě dsky svědectví maje v rukou svých, dsky po obou stranách psané; s jedné i s druhé strany byly popsané. ¹⁶ A dsky ty dílo Boží byly; písmo také písmo Boží bylo vyryté na deskách. ¹⁷ Uslyšev pak Jozue hlas lidu křičícího, řekl Mojžíšovi: Hřmot boje v táboru jest. ¹⁸ Kterýžto odpověděl: Není to křik vítězcích, ani křik poražených, hlas zpívajících já slyším. ¹⁹ I stalo se, když se přiblížil k stanům, že uzel tele a tance. A rozhněvav se Mojžíš velmi, povrhl z rukou svých dsky, a rozrazil je pod Horou. ²⁰ Vzal také tele, kteréž byli udělali, a spálil je v ohni, a setřel je až na prach, a vsypav na vodu, dal pít synům Izraelským. ²¹ A řekl Mojžíš Aronovi: Coť učinil lid tento, že jsi uvedl na něj hřích veliký? ²² Odpověděl Aron: Nehněvej se, pane můj. Ty víš, že lid tento k zlému nakloněn jest. ²³ Nebo řekli mi: Udělej nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi,

muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se stalo. ²⁴ Jimž jsem odpověděl: Kdo má zlato, strhněte je s sebe. I dali mi, a uvrhl jsem je do ohně, a udělalo se to tele. ²⁵ A vida Mojžíš lid obnažený, že obnažil jej Aron ku potupě před nepřátely, kteříž povstati měli proti nim, ²⁶ Stoje v bráně tábora, řekl: Kdo jest Hospodinův, přístup ke mně. I shromáždili se k němu všickni synové Léví. ²⁷ Jimž řekl: Tak praví Hospodin Bůh Izraelský: Připaš jeden každý meč svůj k boku svému; přejděte sem i tam od brány tábora k bráně, a zabí jeden každý bratra svého, a každý přítele svého i bližního svého. ²⁸ I učinili synové Léví podlé řeči Mojžíšovy, a padlo jich v ten den z lidu na tři tisíce mužů. ²⁹ Nebo řekl byl Mojžíš: Posvěťtež dnes rukou svých Hospodinu, jeden každý na synu svém a na bratru svém, aby vám dal dnes požehnání. ³⁰ A když bylo nazejtří, řekl Mojžíš lidu: Vy jste zhřešili hříchem velikým. Protož nyní vstoupím k Hospodinu, zda bych ho ukrotil pro hřích váš. ³¹ Tedy navrátiv se Mojžíš k Hospodinu, řekl: Prosím, zhřešilť jest lid ten hříchem velikým; nebo udělali sobě bohy zlaté. ³² Nyní pak neb odpusť hřích jejich, a pakli nic, vymaž mne, prosím, z knihy své, kterouž psal. ³³ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Kdo zhřešil proti mně, toho vymaži z knihy své. ³⁴ Protož nyní jdi, veď lid tento, kamž jsem rozkázal tobě. Aj, anděl můj půjde před tebou; v den pak navštívení mého navštívím i na nich hřích jejich. ³⁵ I bil Hospodin lid, proto že učinili tele, kteréž byl udělal Aron.

33

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, vstup odsud, ty i lid, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské do země, kterouž jsem přísáhl Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, řka: Semeni tvému dám ji, ² (A pošli před tebou anděla, a vyženu

Kananea, Amorea, Hetea, Ferezea, Hevea a Jebuzea,) ³ Do země oplývající mlékem a strdí. Neboť sám nevstoupím s tebou, proto že lid tvrdé šíje jsi, abych nezapomněl tebe na cestě. ⁴ A uslyšav lid řeč tuto přezlou, zámutek nesli, aniž vzal kdo okrasy své na sebe. ⁵ Nebo byl řekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv synům Izraelským: Vy jste lid tvrdé šíje; jakž jen jedinou vstoupím mezi vás, zahladím vás. Protož již, slož okrasu svou s sebe, a zvím, co učiniti mám s tebou. ⁶ I svlékli s sebe synové Izraelští okrasy své u hory Oréb. ⁷ Mojžíš pak vzav stánek, rozbil jej sobě vně za stany, vzdáliv se od tábora, a nazval jej stánkem úmluvy. Tedy kdokoli hledal Hospodina, ven choditi musil k stánku úmluvy, kterýž byl vně za stany. ⁸ K tomu také, když vycházel Mojžíš k stánku, povstával všecken lid a stál každý u dveří stanu svého, a hleděli za Mojžíšem, dokudž nevšel do stánku. ⁹ Bývalo pak toto, že když vcházel Mojžíš do stánku, sstupoval sloup oblakový, a stával u dveří stánku, a mluvil s Mojžíšem. ¹⁰ A všecken lid vida sloup oblakový, an stojí u dveří stánku, povstávali všickni, a klaněli se každý u dveří stanu svého. ¹¹ A mluvíval Hospodin k Mojžíšovi tváří v tvář, tak jako mluví člověk s přítelem svým. Potom navracel se do tábora, ale služebník jeho Jozue, syn Nun, mládenec, neodcházel z stánku. ¹² I řekl Mojžíš Hospodinu: Pohleď, ty velíš mi, abych vedl lid tento, a neoznámils mi, koho pošleš se mnou, ještos pravil: Znáš tě ze jména, k tomu také nalezl jsi milost přede mnou. ¹³ Již tedy, jestliže jsem jen nalezl milost před tebou, oznam mi, prosím, cestu svou, abych tě poznal, a abych nalezl milost před tebou; a pohleď, že národ tento jest lid tvůj. ¹⁴ I odpověděl: Tvář má předcházeti vás bude, a dámť odpočinutí. ¹⁵ I řekl: Nemá-liť předcházeti nás tvář tvá, nevyvozuj nás odsud. ¹⁶ Nebo po čem poznáno bude zde, že jsem nalezl milost

před tebou, já i lid tvůj? Zdali ne po tom, když půjdeš s námi, a když oddělení budeme, já a lid tvůj, ode všeho lidu, kterýž jest na tváři země? ¹⁷ I řekl Hospodin Mojžíšovi: I tu také věc, kterouž jsi pravil, učiním; nebo jsi našel milost přede mnou, a znám tě ze jména. ¹⁸ Řekl opět: Okaž mi, prosím, slávu svou. ¹⁹ Kterýž odpověděl: Já způsobím to, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všechno dobré mé, a zavolám ze jména: Hospodin před tváří tvou. Smiluji se, nad kýmž se smiluji, a slituji se, nad kýmž se slituji. ²⁰ Řekl také: Nebudeš moci viděti tváří mé; neboť neužrjí mne člověk, aby živ zůstal. ²¹ I to řekl Hospodin: Aj, místo u mne, a staneš na skále. ²² A když tudy půjde sláva má, postavím tě v rozsedlině skály, a přikryji tě rukou svou, dokudž nepřejdu. ²³ Potom odejmu ruku svou, i uzerš hřbet můj, ale tvář má nebude spatřina.

34

¹ I řekl Hospodin k Mojžíšovi: Vyteš sobě dvě dsky kamenné podobné prvním, a napíšeš na dskách těch slova, kteráž byla na dskách prvních, kteréž jsi rozrazil. ² Budiž tedy hotov ráno, a vstoupíš v jitře na horu Sinai, a staneš přede mnou na vrchu hory té. ³ Žádný ať nevstupuje s tebou, aniž také kdo vidín bude na vši hoře; ani ovce neb volové pásť se budou naproti hoře této. ⁴ Tedy Mojžíš vytesal dvě dsky kamenné podobné prvním, a vstav ráno, vstoupil na horu Sinai, jakž mu přikázal Hospodin, a vzal v ruku svou dvě dsky kamenné. ⁵ I sstoupil Hospodin v oblaku, a stál s ním tam, a zavolal ze jména: HOSPODIN. ⁶ Nebo pomíjeje Hospodin tvář jeho, volal: Hospodin, Hospodin, Bůh silný, lítostivý a milostivý, dlouhočeka-jící a hojný v milosrdenství a pravdě, ⁷ Milosrdenství čině tisícům, odpouštěje nepravost a přestoupení i hřích, a kterýž nikoli neospravedlňuje vinného, navštěvuje

nepravost otců na synech, a na synech synů do třetího i čtvrtého pokolení. ⁸ Mojžíš pak rychle sklonil hlavu k zemi, a poklonu učinil. ⁹ A řekl: Prosím, našel-li jsem milost v očích tvých, Pane, nechť jde, prosím, Pán u prostřed nás, nebo lid jest tvrdé šíje, a milostiv buď nepravosti naší a hříchu našemu, a měj nás za dědictví. ¹⁰ Kterýžto řekl: Aj, já učiním smlouvu přede vším lidem tvým. Učiním divné věci, kteréž nejsou učiněny na vší zemi a ve všech národech, a viděti bude všecken lid, (mezi nimiž jsi,) skutky Hospodinovy; nebo hrozné bude to, což já učiním s tebou. ¹¹ Zachovej to, což já dnes tobě prikazuji. Aj, já vyženu před tváří tvou Amorea a Kananea, Hetea a Ferezea, Hevea a Jebuzea. ¹² Varuj se pak, abys nečinil smlouvy s obyvateli země té, do kteréž vejdeš, ať by nebyli osídlem u prostřed tebe. ¹³ Ale zboříte oltáře jejich, a modly jejich polámete, a jejich háje posekáte. ¹⁴ Nebo nebudeš se klaněti Bohu jinému, proto že Hospodin jest, jméno má horlivý, Bůh silný, horlivý jest. ¹⁵ Nevcházej v smlouvu s obyvateli země té, aby když by smilnili, jdouce po bozích svých, a obětovali bohům svým, nepovolali tě, a jedl bys z oběti jejich. ¹⁶ A abys nebral ze dcer jeho synům svým, i smilnily by dcery jejich, jdouce po bozích svých, a naučily by smilniti syny tvé, jdouce po bozích svých. ¹⁷ Bohů slitých neuděláš sobě. ¹⁸ Slavnost přesnic zachovávatí budeš. Za sedm dní jísti budeš chleby nekvašené, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo měsíce toho vyšel jsi z Egypta. ¹⁹ Všecko což otvírá život, mé jest, i všeliký samec v dobytku tvém, prvorozený z volů a ovcí. ²⁰ Ale prvorozené osle vyplatíš dobytčetem; pakli bys nevyplatil, šíjí zlomíš jemu. Každého prvorozeného z synů svých vyplatíš, aniž ukáží se přede mnou prázdní. ²¹ Šest dní pracovati budeš, dne pak sedmého přestaneš; v čas orání

i žně přestaneš. ²² A učiníš sobě slavnost téhodnů, svátek prvotin žně pšeničné a slavnost klizení po vyjití každého roku. ²³ Třikrát v roce ukáže se každý z vás pohlaví mužského před obličejem Panovníka Hospodina, Boha Izraelského. ²⁴ Nebo vyvrhu národy od tváři tvé a rozšířím meze tvé, aniž kdo sáhne na zemi tvou, když vstoupíš, abys se ukázal před Hospodinem Bohem svým třikrát v roce. ²⁵ Nebudeš obětovati krve oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane do jitra obět slavnosti Fáze. ²⁶ Prvotiny prvních úrod země své přinášeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléce matky jeho. ²⁷ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Napiš sobě slova tato; nebo podlé slov těch učinil jsem smlouvu s tebou a s Izraelem. ²⁸ Byl pak tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba nejedl a vody nepil; a napsal na deskách slova té smlouvy, totiž deset slov. ²⁹ I stalo se, když sstupoval Mojžíš s hory Sinai, (a měl dvě dsky svědectví v rukou svých, když sstupoval s hory), nevěděl, že by se stkvěla kůže tváři jeho, když mluvil s ním. ³⁰ A viděl Aron i všickni synové Izraelští Mojžíše, a aj, stkvěla se kůže tváři jeho, a nesměli přistoupiti k němu. ³¹ Ale Mojžíš zavolal jich, a navrátili se k němu Aron i všechna knížata shromáždění toho, a mluvil Mojžíš s nimi. ³² Potom přišli také k němu všickni synové Izraelští, jimžto přikázal všechno, což s ním mluvil Hospodin na hoře Sinai. ³³ Dokudž pak mluvil Mojžíš s nimi, měl zástěru na tváři své. ³⁴ Ale když vcházel Mojžíš před tvář Hospodina, aby mluvil s ním, odjímal zástěru, dokudž nevyšel. Vyšel pak, mluvil synům Izraelským, což mu bylo rozkázano. ³⁵ Tedy viděli synové Izraelští tvář Mojžíšovu, že se stkvěla kůže tváři jeho. A kladl zase Mojžíš zástěru na tvář svou, dokudž nevcházel, aby mluvil s ním.

35

¹ Tedy svolal Mojžíš všechno shromáždění synů Izraelských, a řekl jim: Tato jsou slova, kteráž přikázal vám Hospodin, abyste je činili. ² Šest dní děláno bude dílo, ale v sedmý den mějte svátek, sobotu odpočinutí Hospodinova. Kdo by dělal v něm dílo, umře. ³ Nezanítíte ohně nikdež v příbytcích svých v den sobotní. ⁴ Mluvil také Mojžíš ke všemu shromáždění synů Izraelských takto: Toto jest slovo, kteréž přikázal Hospodin, řka: ⁵ Seberte z sebe obět pozdvižení Hospodinu. Každý, kdož jest ochotný v srdci svém, přinese tu obět Hospodinu: Zlato, stříbro a měď, ⁶ A postavec modrý, a šarlat, a červec dvakrát barvený, a bílé hedbáví, a kozí srsti; ⁷ Též kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setim, ⁸ A olej k svícení a vonné věci na olej ku pomazání a pro kadění vonné, ⁹ A kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku. ¹⁰ A všickni, kdož jsou vtipní mezi vámi, přijdou a dělati budou, cožkoli přikázal Hospodin: ¹¹ Příbytek, stánek jeho i přikrytí jeho a háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, sloupy jeho i podstavky jeho; ¹² Truhlu s sochory jejími, slitovnici a oponu zastření; ¹³ Stůl i sochory k němu se všemi nádobami jeho, i chléb předložení; ¹⁴ A svícen k svícení s nádobami jeho i lampy jeho, a olej k svícení; ¹⁵ Též oltář pro kadění a sochory jeho, i olej pomazání a kadidlo z vonných věcí, i zastření dveří v příbytku; ¹⁶ Oltář k zápalu a rošt jeho měděný a sochory jeho, i všechna nádoby jeho, i umyvadlo s podstavkem jeho; ¹⁷ Koltry očkované k síni, sloupy její a podstavky její, i zastření brány do síně; ¹⁸ Kolíky k příbytku, a kolíky síně s provázky jejich; ¹⁹ Roucha k službě, k přisluhování v svatyni, i roucho svaté Arona kněze, i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského. ²⁰ Vyšlo tedy všechno shromáždění synů Izraelských od tváří Mojžíšovy, ²¹ A

přišli, každý muž, kteréhož ponuklo srdce jeho, a každý, v němž duch jeho byl dobrovolný, a přinesli obět pozdvižení Hospodinu, k dílu stánku úmluvy a ke vši službě jeho, i k rouchu svatému. ²² Přicházeli muži i ženy, každý, kdož byl ochotný v srdci, a přinášeli spinadla, a náušnice, a prsteny, a záponky z pravých rukou, všelijaké nádoby zlaté, a kdožkoli obětoval obět zlata Hospodinu. ²³ Každý, kdož měl postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený, a bílé hedbáví a kozí srsti, a kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, přinesl to. ²⁴ Kdokoli obětoval obět stříbra a mědi, přinášeli to za obět pozdvižení Hospodinu; každý také, kdo měl dříví setím, ke všelikému dílu služebnosti, přinášeli je. ²⁵ Ano i všechny ženy vtipné rukama svýma předly, a přinesly, co napředly, postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáví. ²⁶ Všecky pak ženy, kterýchž ponuklo srdce jejich, aby předly uměle, předly srsti kozí. ²⁷ Knížata pak přinášeli kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku, ²⁸ Též vonné věci a olej k svícení, a k oleji pomazání, a k vonnému kadidlu. ²⁹ Každý muž i žena, v nichž ochotné srdce jejich bylo k tomu, aby přinášeli potřeby ke všelikému dílu, kteréž byl přikázal dělati Hospodin skrze Mojžíše, přinášeli synové Izraelští obět dobrovolnou Hospodinu. ³⁰ Tedy řekl Mojžíš synům Izraelským: Pohleďte, povolal ze jména Hospodin Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. ³¹ A naplnil ho duchem Božím, moudrostí, rozumností i uměním všelijakého řemesla, ³² Aby vtipně smyslití uměl, jak by se co dělati mělo na zlatu a stříbru a mědi, ³³ I v řemeslném strojení kamenů k vsazování, i v díle od dřeva, aby dělal všelijakým řemeslem vtipným. ³⁴ Dal nadto v srdce jeho i to, aby učiti mohl on i Aholiab, syn Achisamechův z pokolení

Dan. ³⁵ Naplnil je moudrostí srdce, aby dělali všelijaké dílo tesařské a řemeslné, i krumpéřské a vytkávané z postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví, a aby dělali všelijaké dílo a vymýšleli vtipné věci.

36

¹ Tedy dělal Bezeleel a Aholiab i všeliký muž vtipný, jimž dal Hospodin moudrost a rozumnost, aby uměli dělati všeliké dílo k službě svatyně, všechno, což přikázal Hospodin. ² Povolal pak Mojžíš Bezeleele a Aholiaba i každého muže vtipného, v jehož srdce dal Hospodin moudrost, každého také, kohož ponoukalo srdce jeho, aby přistoupil ku práci díla toho. ³ A vzali od Mojžíše všechny dary, kteréž přinesli synové Izraelští k dílu služebnému svatyně, aby dělali je. Ale oni vždy předce přinášeli k němu každého jitra dary dobrovolné. ⁴ Tedy přišli všickni vtipní dělníci díla svatyně, každý od díla svého, kteréž dělali, ⁵ A mluvili k Mojžíšovi těmi slovy: Mnohem více přináší lid, nežli potřebí jest k děláni díla, kteréž přikázal Hospodin dělati. ⁶ I rozkázal Mojžíš, aby svoláno bylo v vojsťe takto: Muž ani žena, žádný nepřinášej více oběti k svatyni. I zbráněno jest lidu, aby nenosili. ⁷ Nebo měli potřeb hojně dosti k děláni všelikého díla, tak že zbývalo. ⁸ I dělal každý vtipný z dělníků těch dílo to, příbytek z desíti čalounů, kteříž byli z bílého hedbáví přesukovaného, a z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, cherubíny dílem řemeslným udělal na nich. ⁹ Dlouhost čalounu jednoho osm a dvadecet loktů, a čtyř loktů šířkost čalounu jednoho; všickni čalounové byli jednoduše míry. ¹⁰ Potom spojil pět čalounů jeden s druhým, a pět jiných čalounů spojil jeden s druhým. ¹¹ Nadělal i ok z hedbáví modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se spojovati má s

druhým, a tolikéž udělal na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém. ¹² Padesáte ok udělal na čalounu jednom, a padesáte ok udělal po kraji čalounu, kterýmž připojen byl k druhému; oko jedno proti druhému bylo. ¹³ Udělal i padesáte haklíků zlatých a spojil čalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak udělán jest příbytek jeden. ¹⁴ Nadto nadělal houní z srstí kozích na stánek, k přistírání příbytku po vrchu; jedenácte houní udělal. ¹⁵ Dlouhost houně jedné třiceti loktů, a šířkost houně jedné čtyř loktů; jednostejná míra byla těch jedenácti houní. ¹⁶ A spojil pět houní obzvláštně, a šest houní obzvláštně. ¹⁷ Udělal také padesáte ok po kraji houně na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok udělal po kraji houně v spojení druhém. ¹⁸ Udělal k tomu haklíků měděných padesáte k spojení stánku, aby byl jedno. ¹⁹ Nadto udělal přikrytí stánku z koží skopcových na červeno barvených, a přikrytí z koží jezevcích svrchu. ²⁰ Nadělal k příbytku i desk z dříví setim stojatých. ²¹ Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého šířkost dsky každé. ²² Dva čepy měla dska jedna, podobně jako stupně u schodu spořádané, jeden proti druhému; tak udělal u všech desk příbytku. ²³ Zdělal i dsky k příbytku, dvadceti desk k straně polední, k větru polednímu. ²⁴ A čtyřiceti podstavků stříbrných udělal pode dvadceti desk, dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její. ²⁵ Na druhé pak straně příbytku k straně půlnocní udělal dvadceti desk, ²⁶ A čtyřiceti podstavků jejich stříbrných, dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou. ²⁷ Na straně pak příbytku k západu udělal šest desk. ²⁸ Dvě dsky udělal v úhlech po obou stranách příbytku. ²⁹ A byly spojené po spodu a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak udělal po obou stranách ve dvou úhlech. ³⁰ A tak bylo osm desk a

podstavků jejich stříbrných šestnácte, dva podstavkové pod každou dskou. ³¹ Nadělal i svlaků z dříví setim, pět ke dskám straně příbytku jedné, ³² A pět svlaků ke dskám druhé strany příbytku, a pět svlaků ke dskám strany příbytku západní, dosahujících k oběma úhlům. ³³ A svlak prostřední udělal, aby šel po prostředku desk od jednoho kraje k druhému. ³⁴ Dsky pak obložil zlatem a kruhy jejich udělal z zlata, aby v nich svlaky byly; a obložil svlaky zlatem. ³⁵ Udělal také oponu z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného; dílem řemeslným udělal ji s figurami cherubínů. ³⁶ A udělal pro ni čtyři sloupy z dříví setim, a obložil je zlatem; hákové pak jejich byli zlatí, a slil k nim čtyři podstavky stříbrné. ³⁷ Udělal také zastření ke dveřům stánku z postavce modrého, z šarlatu a z červce dvakrát barveného a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem krumpéřským, ³⁸ A sloupů k tomu zastření pět s háky jejich, (obložil pak makovice a přepásání jich zlatem), a podstavků pět měděných.

37

¹ Udělal také Bezeleel truhlu z dříví setim, jejíž dlouhost byla půl třetího lokte, a půl druhého lokte širokost, vysokost také půl druhého lokte. ² A obložil ji zlatem čistým vnitř i zevnitř, a udělal jí korunu zlatou vůkol. ³ Slil jí také čtyři kruhy zlaté ke čtyřem úhlům její, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její. ⁴ Zdělal i sochory z dříví setim a obložil je zlatem. ⁵ A uvlékl sochory do kruhů po stranách truhly; aby na nich nošena byla truhla. ⁶ Udělal také slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte byla dlouhost její, a půl druhého lokte širokost její. ⁷ Udělal i dva cherubíny z zlata, z taženého

zlata udělal je na dvou koncích slitovnice,⁸ Cherubína jednoho na jednom konci a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici udělal cherubíny, na obou koncích jejich.⁹ Ti pak cherubínové měli křídla vztažená svrchu nad ní, zastírajíce křídly svými slitovnici; a tváři jejich byly obráceny jedna k druhé, k slitovnici byly obráceny tváři cherubínů.¹⁰ Udělal i stůl z dříví setim. Dvou loket byla dlouhost jeho a na loket šířka jeho, půl druhého pak lokte vysokost.¹¹ A obložil jej zlatem čistým, i korunu zlatou udělal mu vůkol.¹² Udělal mu i lištu dlani zšíří vůkol, a udělal korunu zlatou okolo té lišty.¹³ Slil také k němu čtyři kruhy zlaté a vpustil je do čtyř úhlů, kteříž byli na čtyřech nohách jeho.¹⁴ Proti té liště byli kruhové, skrze něž by provlačování byli sochorové k nošení stolu.¹⁵ Udělal i sochory z dříví setim, kteréžto obložil zlatem k nošení stolu.¹⁶ A zdělal nádoby, kteréž byly na stole, misy jeho a lžice jeho, a koflíky jeho, a přikryvadla k přikrývání z čistého zlata.¹⁷ Udělal také svícen z zlata čistého, z taženého zlata udělal svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misy jeho, koule jeho i květové jeho z něho byli.¹⁸ Šest pak prutů bylo po stranách jeho, tři prutové s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho.¹⁹ Tři misy na způsob pecky mandlové udělané byly na prutu jednom, a koule a květ, a tři misy na způsob pecky mandlové udělané na prutu druhém, a koule a květ; tak i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících.²⁰ Na svícnu také byly čtyři misy, udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho i květové jeho.²¹ A byla koule pode dvěma pruty z něho, a koule druhá pode dvěma pruty z něho, a koule třetí pode dvěma pruty z něho, a tak pod šesti pruty vycházejícími z něho.²² Koule jejich i prutové jejich z něho byli, všechno hned jedním tažením z zlata čistého.²³ Udělal i lamp jeho sedm, i utěradla jeho, i

nádoby k oharkům jeho z zlata čistého. ²⁴ Z centnéře zlata čistého udělal jej se vším tím nádobím. ²⁵ Udělal také oltář pro kadění z dříví setim, lokte zdělí a lokte zšíří, čtverhraný, dvou pak loket zvýší; z něho byli rohové jeho. ²⁶ A obložil jej zlatem čistým, svrcek jeho i po stranách vůkol, i rohy jeho; a udělal mu korunu zlatou vůkol. ²⁷ Po dvou podobně kruzích zlatých udělal u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po dvou stranách jeho, skrze něž by provlačování byli sochorové, aby nošen byl na nich. ²⁸ A zdělal ty sochory z dříví setim, a obložil je zlatem. ²⁹ Nadělal také oleje pomazání svatého, a kadidla z vonných věcí, čistého, dílem apatykářským.

38

¹ Udělal také oltář k zápalu z dříví setim, pěti loket zdělí a pěti loket zšíří, čtverhraný, a tří loket zvýší. ² A zdělal mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho byli rohové jeho, a obložil jej mědí. ³ Nadělal také všelijakých nádob k oltáři, hrnců a lopat, a kotlíků a vidliček, a nádob jeho k uhlí; všecka nádobí jeho udělal měděná. ⁴ Udělal k oltáři i rošt mřežovaný, měděný, pod okolkem oltáře dole, až do prostřed něho. ⁵ A slil čtyři kruhy na čtyřech krajích k roštu měděnému, v nichž by sochorové bývali. ⁶ Sochory pak udělal z dříví setim a obložil je mědí. ⁷ A uvlékl ty sochory do těch kruhů po obou stranách oltáře k nošení jeho na nich; prázdný z prken udělal jej. ⁸ Udělal též umyvadlo měděné, a podstavek jeho měděný z zrcadel houfně přicházejících žen, kteráž přicházely ke dveřím stánku úmluvy. ⁹ Udělal také síň k straně polední; koltry očkovaté síně té z bílého hedbáví přesukovaného na sto loket, ¹⁰ Sloupů jejich dvadceti, a k nim podstavků dvadceti z mědi, háky na sloupích, a přepásaní jejich z stříbra. ¹¹ Tolikéž k straně půlnoční

koltry na sto loket, sloupů k nim dvadcti a podstavků jejich dvadcti z mědi, háky na sloupích a přepásaní jejich z stříbra. ¹² K straně pak západní koltry očkované na padesáte loket, sloupů k nim deset a podstavků jejich deset, háky na sloupích a přepásaní jejich z stříbra. ¹³ A v straně přední na východ padesáti loktů, ¹⁴ Koltry očkované patnácti loktů byly při straně jedné, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři. ¹⁵ A k straně druhé, u brány síně té, jakž tam, tak tuto, koltry očkované patnácti loktů, sloupové k nim tři a podstavkové jejich tři. ¹⁶ Všecky koltry síně vůkol očkované z bílého hedbáví přesukovaného. ¹⁷ Podstavkové pak sloupů z mědi, hákové na sloupích a přepásaní jich z stříbra, a obložení makovic jejich z stříbra; všickni také sloupové síně přepásaní byli stříbrem. ¹⁸ Zastření pak brány síně dílem krumpěřským z postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného a hedbáví bílého přesukovaného; dlouhost jeho dvadcti loktů, výsost pak šířky pěti loktů, jako i jiných koltr síně očkovaných. ¹⁹ A sloupové k ní čtyři a podstavkové jejich čtyři z mědi, hákové jejich stříbrní, a obložení makovic jejich a přepásaní jejich z stříbra. ²⁰ Všickni pak kolíkové příbytku a síně vůkol byli z mědi. ²¹ Tyto jsou věci vyčtené k příbytku, příbytku svědectví, kteréž jsou vyčteny podlé rozkázání Mojžíšova, skrze Itamara, syna Arona kněze, k službě Levitů. ²² A Bezeleel, syn Uri, syna Hur, z pokolení Juda, udělal všecky tyto věci, kteréž přikázal Hospodin Mojžíšovi; ²³ A s ním Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan, tesař a vtipný řemeslník, a krumpěř na modrém postavci a šarlatu, a červci dvakrát barveném a kmentu. ²⁴ Všeho zlata vynaloženého na samo dílo, na všecko dílo svatyně, (bylo pak zlato obětované), devět a dvadcti centnéřů, a sedm set třidceti lotů podlé váhy svatyně. ²⁵ Stříbra pak od těch, jenž

náleží ku počtu shromáždění, sto centnéřů, a tisíc sedm set sedmdesáte pět lotů podlé váhy svatyně. ²⁶ Půl lotu z každé hlavy podlé váhy svatyně, ode všech jdoucích v počet od dvaceti let a výše, jichž bylo šestkrát sto tisíc, tři tisíce pět set a padesáte. ²⁷ A bylo sto centnéřů stříbra k slévání podstavků svatyně a podstavků opony; sto podstavků ze sta centnéřů, centnéř do podstavku. ²⁸ A z tisíce sedmi set sedmdesáti pěti lotů udělal háky na sloupy, a obložil makovice jejich a přepásal je. ²⁹ Mědi pak obětované bylo sedmdesáte centnéřů a dva tisíce a čtyři sta lotů. ³⁰ A udělal z ní podstavky ke dveřům stánku svědectví a oltář měděný, a rošt měděný k němu, a všechny nádoby oltáře, ³¹ A podstavky síně vůkol a podstavky brány síně, všechny také kolíky příbytku a všechny kolíky síňce vůkol.

39

¹ Z modrého pak postavce a šarlatu a červce dvakrát barveného udělali roucha k službě, k přisluhování v svatyni. Udělali i roucho svaté, kteréž by bylo Aronovi, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ² A udělal náramenník z zlata, postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného. ³ I nadělali plíšků zlatých, a nastříhali z nich nití, aby jimi províjeli skrze modrý postavec a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáví, dílem řemeslným. ⁴ Náramky u něho udělali tak, aby se jeden s druhým spojití mohl; na dvou krajích svých spojoval se. ⁵ Přepásání také náramenníka, kteréž bylo na něm, z týchž věcí bylo a týmž dílem, z zlata, postavce modrého a šarlatu a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ⁶ Přisadili i kamení onychinové, vložené a vsazené do zlata, řezané tak, jako

ryty bývají pečeti, s jmény synů Izraelských. ⁷ A vložil je na vrchní kraje náramenníku, aby byli kamenové pro paměť na syny Izraelské, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ⁸ Udělal i náprsník dílem řemeslným, takovým dílem jako náramenník, z zlata, postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného. ⁹ Ètverhranatý byl; dvojnásobní udělali náprsník, na píd zdělí, a na píd zšíří, dvojnásobní. ¹⁰ A vysadili jej čtyřmi řady kamení drahého pořádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v řadu prvním; ¹¹ V řadu pak druhém karbunkulus, zafir a jaspis; ¹² A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst; ¹³ A v čtvrtém řadu chrysolit, onychin a beryl, vložení a vsazení do zlata v svém pořádku. ¹⁴ Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bylo dvanácte vedlé jmen jejich, vyrytých, jako pečet ryta bývá, každý vedlé jména svého pro dvanáctero pokolení. ¹⁵ Udělali i k náprsníku řetízky jednostejně, dílem točeným z zlata čistého. ¹⁶ Udělali také dva haklíky zlaté, a dva kroužky zlaté, a připjali ty dva kroužky na dvou krajích náprsníku. ¹⁷ A prostrčili dva řetízky zlaté skrze dva kroužky na krajích náprsníku. ¹⁸ Druhé pak dva konce dvou řetízků vpjali do dvou těch haklíků, a dali je na vrchní kraje náramenníku po předu. ¹⁹ Udělali též dva kroužky zlaté, kteréž dali na dva kraje náprsníku, na té obrubě jeho, kteráž byla po straně náramenníka po spodu. ²⁰ Udělali ještě dva jiné kroužky zlaté, kteréž dali na dvě strany náramenníka zespod po předu, proti spojení jeho, kteréž jest nad přepásáním náramenníka. ²¹ I přivázali náprsník od kroužků jeho k kroužkům toho náramenníka tkanicí hedbáví modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a aby neodevstával náprsník od náramenníka, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²² Udělal také plášť náležející k náramenníku, dílem vytkávaným,

všecken z postavce modrého, ²³ A díru u prostřed pláště, jako díra v pancíři; okolek byl po kraji jejím vůkol, aby se neroztrhl. ²⁴ Udělali také na podolku pláště jablka zrnatá z postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného. ²⁵ Nadělali i zvonečků z zlata čistého, a zzavěšovali zvonečky ty mezi jablky zrnatými u podolku pláště vůkol, u prostřed mezi jablky zrnatými; ²⁶ Zvonček a jablko zrnaté, opět za tím zvonček a jablko zrnaté u podolku pláště vůkol, k užívání toho při službě, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁷ Potom udělali sukni z bílého hedbáví dílem vytkávaným, Aronovi a synům jeho. ²⁸ I čepici z bílého hedbáví, a klobouky ozdobné z bílého hedbáví, a košilky tenké z bílého hedbáví přesukovaného, ²⁹ Pás také z bílého hedbáví přesukovaného, a postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, dílem krumpéřským, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, ³⁰ Udělali i plech koruny svaté z zlata čistého, a napsali na něm písmo dílem vyrývajících pečeti: Svatost Hospodinu. ³¹ A dali do něho tkanici z hedbáví modrého, aby přivázán byl k čepici na hoře, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ³² A tak dokonáno jest všecko dílo příbytku stánku úmluvy; a učinili synové Izraelští všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili, ³³ A přinesli příbytek ten k Mojžíšovi, stánek i všecka nádobí jeho, háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, i sloupy jeho a podstavky jeho, ³⁴ Přikrytí také z koží skopových na červeno barvených, a prikrytí z koží jezevčích i oponu zastření, ³⁵ Truhlu svědectví s sochory jejími i slitovnici, ³⁶ Stůl, všecka nádobí jeho i chléb předložený, ³⁷ Svícen čistý, lampy jeho, lampy zpořádané, i všecka nádobí jeho, i olej k svícení, ³⁸ Též oltář zlatý a olej pomazání a kadidlo z vonných věcí a zastření ke dveřům stánku, ³⁹ Oltář měděný a rošt jeho

měděný, sochory jeho a všechna nádobí jeho, i umyvadlo a podstavky jeho, ⁴⁰ Očkovaté koltry síně a sloupy k nim s podstavky jejich, i zastření k bráně té síně, provazy také její a kolíky i všechna nádobí k službě příbytku, k stánku úmluvy, ⁴¹ Roucha k službě, k přisluhování v svatyni, roucho svaté Arona kněze i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského. ⁴² Vedlé všeho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak udělali synové Izraelští všechno to dílo. ⁴³ A viděl Mojžíš všechno to dílo, a aj, udělali je, jakž byl přikázal Hospodin, tak udělali. I požehnal jim Mojžíš.

40

¹ Potom mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² V den měsíce prvního, prvního dne téhož měsíce vyzdvihneš příbytek, stánek úmluvy. ³ A postavíš tam truhlu svědectví a zastřeš ji oponou. ⁴ Vneseš i stůl a zřídíš řád jeho, vneseš také svícen a rozsvítíš lampy jeho. ⁵ Postavíš též oltář zlatý pro kadění naproti truhle svědectví, a zavěsisť zastření ve dveřích příbytku. ⁶ Potom postavíš oltář k zápalům přede dveřmi příbytku stánku úmluvy. ⁷ Postavíš také umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož naleješ vody. ⁸ Naposledy vyzdvihneš síň vůkol a zavěsisť zastření brány síně. ⁹ Tedy vezmeš olej pomazání a pomazeš příbytku a všech věcí, kteréž v něm jsou, a posvětiš ho i všech nádob jeho, a bude svatý. ¹⁰ Pomazeš i oltáře zápalu a všech nádob jeho a posvětiš oltáře, a budeť oltář svatý. ¹¹ Pomazeš také umyvadla a podstavky jeho, a posvětiš ho. ¹² A přistoupiť kážeš Aronovi i synům jeho ke dveřím stánku svědectví, a umyješ je vodou. ¹³ A oblečeš Arona v roucha svatá a pomazeš ho a posvětiš ho, aby úřad kněžský konal přede mnou. ¹⁴ Synům také jeho přistoupiť kážeš, a zobláčíš je v sukně. ¹⁵ A pomazeš jich, tak jako jsi pomazal otce jejich, aby

úřad kněžský konali přede mnou, aby jim bylo pomazání jejich toto k kněžství věčnému po rodech jejich. ¹⁶ I učinil Mojžíš tak. Všecko, jakž mu rozkázal Hospodin, tak učinil. ¹⁷ I stalo se měsíce prvního léta druhého, prvního dne měsíce, že vyzdvižen jest příbytek. ¹⁸ Mojžíš tedy vyzdvihl příbytek a podložil podstavky jeho a postavil dsky jeho, a provlékl svlaky jeho, a vyzdvihl sloupy jeho. ¹⁹ Potom postavil stánek v příbytku a dal přikrytí stánku svrchu na něj, jakož mu byl přikázal Hospodin. ²⁰ A vzav svědectví, vložil je do truhly, uvlékl také sochory k truhle a dal slitovnici svrchu na truhlu. ²¹ I vnesl truhlu do příbytku a zavěsil oponu zastření, a zastřel truhlu svědectví, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²² Postavil i stůl v stánku úmluvy k straně příbytku půlnoční, vně před oponou. ²³ A zřídil na něm zpořádání chlebů před Hospodinem, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁴ A postavil svícen v stánku úmluvy naproti stolu, v straně příbytku ku poledni. ²⁵ A rozsvítil lampy před Hospodinem, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁶ Postavil také oltář zlatý v stánku úmluvy před oponou, ²⁷ A kadil na něm kadidlem vonným, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁸ Zavěsil také zastření dveří příbytku. ²⁹ A oltář zápalu postavil ke dveřům příbytku stánku úmluvy, a obětoval na něm oběti zápalné a suché, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. ³⁰ A postavil umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož nalil vody k umývání. ³¹ A umýval z něho Mojžíš, Aron a synové jeho ruce své i nohy své. ³² Když vcházel do stánku úmluvy, a když přistupovali k oltáři, umývali se, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. ³³ Naposledy vyzdvihl síň vůkol příbytku a oltáře, a zavěsil zastření brány síně. A tak dokonal Mojžíš dílo to. ³⁴ Tedy přikryl oblak stánek úmluvy, a sláva Hospodinova naplnila příbytek. ³⁵ A nemohl Mojžíš vjíti do stánku úmluvy; nebo byl nad ním

oblak, a sláva Hospodinova naplnila příbytek. ³⁶ Když pak odnášel se oblak s příbytku, brali se synové Izraelští po všech taženích svých. ³⁷ Pakli se neodnášel oblak, nehýbali se až do dne, v němž se zdvihl. ³⁸ A byl oblak Hospodinův nad příbytkem ve dne, a oheň býval v noci na něm, před očima všeho domu Izraelského ve všech taženích jejich.

Bible Kralická 1613

The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jan 2022 from source files dated 29 Jan 2022

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900